

Kina fremmer paradigme for udvikling i Centralasien; NATO-blok beordrer yderligere sanktioner og mere krig

Den 24. marts 2021 (EIRNS) – Tidligt i dag i Kabul aflagde Kinas udenrigsminister, Wang Yi, et overraskende besøg for at mødes med Taliban-regeringsledere og diskutere Bælte- og Vej-Initiativet, navnlig forbindelsen mellem Afghanistan og CPEC (China Pakistan Economic Corridor). I næste uge vil Beijing være vært for Afghanistan og dets nabolande på et tredje regionalt møde om fremme af mulighederne for at skabe forbindelser, med henblik på stabilitet i Afghanistan og udvikling i hele Centralasien. Det indebærer en økonomisk aktivitet til gensidig fordel for alle nationer, hvilket er det princip, der nu er et desperat behov for på verdensplan.

I modsætning hertil mødtes adskillige af statslederne fra de store vestlige nationer i dag personligt i Bruxelles på en række af tre hastemøder – NATO med 30 nationer, landene i G7 og EU med 27 nationer – og fremkom udelukkende med tilsagn om mere oprustning i Østeuropa, flere beskyldninger mod Rusland, trusler mod Kina om at afstå fra at alliere sig med Rusland samt vrangforestillinger om den europæiske økonomi og verdensøkonomien.

“Hvad foregår der i deres hoveder?” var reaktionen fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag, da hun indledte den ugentlige webcast. Hun henviste specifikt til den farligste af alle de vrangforestillinger, der indgik i dagens mislykkede krisemøder, nemlig at en atomkrig nu er på dagsordenen som en mulig “eventualitet” ifølge topledere i Vesten.

At stoppe dette og gøre plads til en ny verdensarkitektur for sikkerhed og udvikling er fokus for Schiller Instituttets internationale konference den 9. april, ligeledes en global underskriftsindsamling.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/for_a_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

Selv uden atomar udslettelse er der risiko for, at vi vil blive ramt af hungersnød i verden, hvis vi lader de fremprovokerede stridigheder og det økonomiske sammenbrud udvikle sig til mere kaos og lidelse. Allerede før pandemien manglede mere end 800 millioner mennesker i 2019 tilstrækkelig ernæring, og 125 millioner af dem var i ekstreme sultfaser. Siden da, med hyperinflationen og nu konsekvenserne af den fremprovokerede Ukraine-krise og sanktioner, er fødevarekrisen og forstyrrelser i landbruget blevet forværret til den realistiske udsigt til en milliard mennesker, der lider af mangel på fødevarer, og 400 millioner i ekstrem nød.

Denne katastrofe er udelukkende en menneskeskabt katastrofe, og mange nationer er parate til at sætte sig op imod den afpresning og tyrannisering, som tvang dem til at følge de aksiomer, der i første omgang forårsagede det økonomiske sammenbrud. Hvem ønsker at lade sit folk sulte for "friheden" i NATO's "regelbaserede" verdensorden?

I dag fandt der en afstemning sted i FN's Generalforsamling om støtte til humanitær bistand i Ukraine, men især om at fordømme Rusland. Endnu en gang, som det skete den 2. marts i en afstemning i FN's Generalforsamling, undlod et betydeligt antal nationer at stemme – 38 denne gang (35 den 2. marts) – i stedet for at indordne sig under det globale NATO's

kommandoer.

Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov sagde i går i en tale til Moskvas Center for internationalt Diplomati, hvor han kommenterede de hidtil usete sanktioner mod Rusland og NATO's deployering: "Det handler om at fjerne forhindringen i form af Rusland på vejen til opbygningen af en unipolær verden... Det handler ikke om Ukraine, det handler om en verdensorden, hvor USA ønsker at være den eneste suveræne og dominerende..."

Mobilisér for Schiller Instituttets underskriftsindsamling og konference for at skabe en ny verdensorden for fred og udvikling for alle.

**Mens Biden tager til Europa,
er spørgsmålet: "Hvad foregår
der i deres hoveder?"**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche**

Da Biden i går rejste til Europa for at mødes med "allierede" ledere i NATO, G7 og EU, var der talrige erklæringer fra amerikanske embedsmænd, herunder Biden, der bebudede en optrapning mod Rusland. Med udtalelser om russiske "krigsforbrydelser" og atomkrig som en "mulig eventualitet" afspejler det, bemærkede Zepp-LaRouche i dag, "nul kapacitet"

til at gennemtænke den strategiske krise.

Zepp-LaRouche imødegik den ensartede fortælling, der dominerer Vesten, ved at identificere målet for denne sprogbrug som værende et regimeskifte mod Putin – men med hvilket formål? Som følge af optrapningen af sanktioneerne anslås det nu, at fødevaremangel snart vil true 1 milliard mennesker – Hvem begår egentlig krigsforbrydelser og krænker menneskerettighederne?

Hun diskuterede det ironiske i, at diskussionen om atomkrig bryder ud på 39-årsdagen for Ronald Reagans promovning af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som hendes mand, Lyndon LaRouche, havde været en af de førende arkitekter bag. LaRouches idé, som var kernen i Reagans forslag, var ikke blot en militærpolitik til forsvar mod atomkrig, men en økonomisk tilgang med deling af de mest avancerede teknologier til gavn for alle nationer. Denne idé er i centrum for Schiller Instituttets kommende videokonference om skabelse af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte det neokonservative, neoliberale system, der er ved at falde sammen i dag.

**Briterne indkalder Biden til
Europa for at erklære:
Atomkrig er ikke længere
utænkeligt;**

det er en “potentiell hændelse”

Den 23. marts (EIRNS) – I dag er det 39 år siden præsident Ronald Reagan i 1983 annoncerede det historiske Strategic Defense Initiative (SDI), politikken for et fælles amerikansk-sovjetisk samarbejde om forsvarssystemer til ballistiske missiler baseret på “nye fysiske principper”, som Lyndon LaRouche udformede og derefter drøftede med sovjetiske repræsentanter gennem samtaler i bagkanaler, der blev sanktioneret af Reagans Hvide Hus. Det var næsten lykkedes med denne politik at få en ny international sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur indført, som en gang for alle ville have sat en stopper for britisk geopolitik og britisk spekulation og plyndring.

Ironisk nok er det på årsdagen for SDI, at et fuldstændig vanvittigt Britisk Imperium er i færd med at drive konflikten mellem USA/UK/NATO og Rusland til det punkt, hvor der er atomar konfrontation – både på de militære og økonomiske fronter. På en briefing til journalister om præsident Joe Bidens rejse til Europa for at mødes med NATO og EU-ledere, som begynder den 24. marts, informerede USA’s nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i går medierne om, at USA “i betragtning af skrækken for en potentiel anvendelse af atomvåben” omkring konflikten mellem Rusland og Ukraine, har USA “ikke ændret vores nukleare forholdsregler til dato”, men at præsident Biden “vil rådføre sig med allierede og partnere om denne potentielle eventualitet”.

Hvad skete der mon med den fælles erklæring, som præsident Biden og præsident Putin udsendte efter deres topmøde den 16. juni 2021, om at “atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes” – som en hyldest til en aftale fra 1985 mellem USA’s tidligere præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens præsident Mikhail Gorbatsjov? Eller de identiske erklæringer, der

hovedsageligt er tilrettelagt af russiske diplomater, og som blev vedtaget på topmødet mellem Putin og Xi Jinping den 28. juni 2021 og den 3. januar 2022 af FN's P-5-atomvåbenmagter?

Udenrigsminister Tony Blinken har yderligere låst sig fast på kollisionskurs med Rusland ved i dag, på tærsklen til Bidens afrejse, at bekendtgøre, at "på baggrund af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, vurderer den amerikanske regering, at medlemmer af Ruslands styrker har begået krigsforbrydelser i Ukraine." Han tilføjede med en truende bemærkning, at "Vi er forpligtet til at kræve ansvarlighed ved hjælp af alle tilgængelige værktøjer, herunder strafferetlig forfølgelse."

Den økonomiske og finansielle krigsførelse, som London og Wall Street har udløst mod Rusland, er ikke mindre truende for menneskehedens fortsatte eksistens end deres atomare, grænsesøgende krigsførelse. De har indledt en politik, hvor de ved hjælp af uendelige "sanktioner" forsøger at afkoble verdensøkonomien radikalt i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollar blok og Bælte og Vej-blokken – som begge er ved at blive kastet ud i et inferno af økonomisk sammenbrud og affolkning.

Rusland vil imidlertid forsvare sig mod den planlagte udslettelse – både på de militære og økonomiske fronter. I løbet af de sidste tre uger har præsident Putin flyttet Rusland over på et krigsøkonomisk udgangspunkt, idet han aggressivt har forsvaret den indenlandske produktionskapacitet og anvendt beskyttelsesforanstaltninger, såsom valutakontrol, for at afværge ekstern finansiell krigsførelse. I dag meddelte Putin, at Rusland kun vil acceptere betalinger fra eksporteret naturgas til "uvenlige stater" (dvs. dem, der deltager i sanktionerne) i rubler og ikke i dollars. Dette vil yderligere afskærme Rusland fra spekulative dollar angreb på dets banksystem og skabe en alvorlig forvirring for Tyskland og andre europæiske lande, som er dybt afhængige af importeret russisk naturgas, olie, hvede og andre produkter.

Imidlertid er der en vej tilbage fra afgrunden for menneskeheden, selv på dette sene tidspunkt. På Schiller Instituttets konference den 9. april, hvor der opfordres til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, vil vi i detaljer beskrive den nødvendige politiske strategi, til at vende dette tilsyneladende uafvendelige styrtdyk mod helvede.

Denne strategi følger den samme grundlæggende tilgang, som Lyndon LaRouche anvendte i forbindelse med sit SDI-projekt fra 1983, og som LaRouche gentog i en artikel, der blev offentliggjort i EIR's nummer af 19. juli 1996, "SDI: The Technical Side of 'Grand Strategy'" https://larouchepub.com/eiw/public/1996/eirv23n29-19960719/eirv23n29-19960719_040-sdi_the_technical_side_of_grand-lar.pdf.

I dette dokument udtalte LaRouche: "Begge supermagter, og andre, havde desperat brug for en stimulans til teknologidrevet vækst, svarende til den økonomiske effekt af Kennedys " kriseprogram " for den bemandede månelanding. Samarbejde om udvikling af de teknologier, der er nødvendige for et strategisk forsvar mod ballistiske missiler, ville give alle deltagende økonomier den nødvendige teknologiske stimulans, hvis man samtidig indfører en politik, der fremmer "afsmittende virkninger" på den civile økonomi.

"For at skifte fra et fjendtligt forhold til et samarbejdsforhold i de tilfælde, hvor der tidligere har været en langvarig, dybt forankret fjendtlighed, må der skabes et stærkt incitament af vedvarende velvillighed. Udadtil lægger effektive incitamenter til sådanne formål, vægt på fysisk-økonomiske fordele (til forskel fra relativt flygtige, finansielle fordele). De fysisk-økonomiske fordele er vigtige, men materialisterne og empirikerne overvurderer i høj grad sådanne "incitamenter" som sådan. Det væsentlige er ikke den materielle belønning som sådan; det væsentlige er aktiveringen af agape; den offentlige legitimering af en nødvendig materiel gevinst med aktiveringen af de kognitive processer, som

videnskabelige og teknologiske fremskridt absolut afhænger af, er nøglen til at opnå den ønskede strategiske effekt...

“Forudsætningen for eksistensen af den moderne form for en perfekt suveræn, konstitutionel, nationalstatslig republik, er opfattelsen af mennesket som et kognitivt væsen, ikke som faste sæt af biologiske sociale egenskaber. Det er i den udstrækning, vi kræver, at alle blandt samfundets medlemmer skal fungere med hovedvægt på udvikling og brug af de kognitive potentialer, som adskiller det menneskelige individ fra dyrene, at vi opfordrer det potentielle herredømme, som republikken har i forhold til enhver anden samfundsform, i forhold til ethvert oligarkisk samfund, til at komme i anvendelse. Det forstod Niccolò Machiavelli, og hele historien siden da, har på en eller anden måde bekræftet dette princip...

“For at genvinde vores nationale suverænitet og skabe den sikkerhed, vi har brug for, må vores nation genvinde sin sjæl. Ellers er vi fortabte, og de fleste af de nulevende familier på denne planet ligeså. Et effektivt strategisk forsvar skal først og fremmest forstås som en økonomisk, kulturel og moralsk opgave. Hvilke vildfarelser er vi villige til at opgive for at sikre vores nation, for måske at redde vores sjæle?”

**POLITISK ORIENTERING den 24.
marts 2022:
Mobilisér for Schiller**

Instituttets videokonference den 9. april om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-24.3.22.mp3>

NATO og EU er ved at “selv-sanktionere” et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches “Fire økonomiske love” og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og

finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en " ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned

med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kollapser i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets

unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Kan City of London og Wall Street vinde den økonomiske verdenskrig, som de har startet?

Den 16. marts (EIRNS)-Lyndon LaRouche udtalte engang: Mine fjender kan ikke besejre mig, fordi jeg aldrig holder op med at kæmpe. Det er tilrådeligt at overveje spørgsmålet i ovenstående overskrift ud fra dette centrale synspunkt.

I løbet af de sidste 24-48 timer forsøgte briterne at optrappe deres verdenskrig på både den økonomiske og den militære front. Den 16. marts var dagen, hvor en rentebetaling på 117 millioner dollars, på udenlandsk ejede russiske statsobligationer forfaldt – den første af disse betalinger, siden USA og NATO indførte ekstreme sanktioner mod Rusland, herunder tyveri (“indefrysning”) af omkring 300 milliarder dollars i russiske aktiver i amerikanske banker. Den russiske regering beordrede med al rimelighed, at rentebetalingen skulle ske i rubler, hvilket betød, at bolden nu lå hos USA for at frigøre nogle af de stjalne penge, så disse rubler kunne konverteres til dollars og andre hårde valutaer. I sidste ende blev disse aktiver ikke frigivet, og der indledes

nu en 30-dages frist, hvorefter Rusland formodentlig vil blive erklæret i formel betalingsstandsning. Formålet hermed er at garantere, – som den blodtørstige London Guardian meddelte, – at “et fuldstændigt sammenbrud er næsten uundgåeligt” i Rusland.

Men det er ikke alle i det britiske etablissement, der er helt så fortrøstningsfulde med hensyn til deres fremgangsmåde. Nogle er bekymrede for, at deres krig mod Rusland kan forårsage et sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem. Andre blandt dem ser håndskriften på væggen mere klart, og de forstår, at dette sammenbrud er uundgåeligt, men de er desperate ved udsigten til, at deres system vil kollapse, inden Rusland og Kina kan blive tvunget til underkastelse og overgivelse. Financial Times advarede sine læsere: “Gør dig ingen illusioner. Russerne vil ikke være de eneste, der kommer til at blive ramt af de russiske sanktioner. Verden bør huske Lehman, og forberede sig på et globalt finansielt og økonomisk chok.”

R.T. rapporterede også, at de brændte jords sanktioner allerede var ved at forstyrre de vigtige Bælte- og- Vej jernbaneruter mellem Kina og Europa – et centralt britisk mål – men at dette også har en uoprettelig effekt på selve Vesten og kan udløse “et jordskælv som aldrig før oplevet”, hvorefter “den globale udveksling af varer og tjenesteydelser aldrig vil blive den samme igen”.

På den politisk-militære front talte Ukraines præsident Volodymyr Zelensky til en fælles samling i den amerikanske Kongres – efter at have gjort det tilsvarende med det britiske Underhus den 8. marts og det canadiske Parlament den 15. marts – og han gjorde alt, hvad der stod i hans magt, for at få USA til at kaste sig hovedkulds ud i en direkte konfrontation med Rusland. Zelensky sagde, at han helst ønskede, at Ukraine fik lov til at blive medlem af NATO (og dermed blive beskyttet af NATO's artikel 5-klausul), men i mangel heraf, opfordrede han til oprettelsen af “en alliance af ansvarlige lande, der vil

have styrke og evne til straks at stoppe konflikter og yde al nødvendig bistand inden for 24 timer” – med andre ord, NATO uden NATO. Han anmodede også USA om, at oprette en flyveforbudszone over Ukraine – “det ville udgøre en krigshandling mod Rusland”, advarede EU’s øverste general, Claudio Graziano – men hvis det ikke lykkedes, krævede han en stor stigning i avanceret militær bistand fra Vesten.

Kort efter at Zelensky havde afsluttet sin tale, gav præsident Biden tilsagn om at forpligte sig, ved at annoncere en ny hjælpepakke på 800 millioner dollars til Ukraine.

Efterhånden som farerne eskaleres på alle fronter, hæves flere og flere stemmer rundt om i verden i et forsøg på at stoppe dommedagsuret, før det slår midnat. Mange er velmenende og indsigtfulde og er med til at mobilisere politiske kræfter til denne opgave. Men ingen af dem tager fat på den underliggende årsag til krisen – sammenbruddet af hele det transatlantiske system – og slet ikke på en programmæssig økonomisk-politisk løsning. Det er en kendsgerning, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omstrukturering af det globale økonomiske system, og det er ligeledes en kendsgerning, at det omfattende værk, som Lyndon LaRouche har udarbejdet om dette emne, er den eneste tilgængelige løsning.

Alle disse stemmer og tusindvis af andre, bør tilslutte sig Schiller Instituttets opfordring til en konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på LaRouches fire love for varig økonomisk overlevelse.

Udvalgt billede: Karolina Grabowska, Pexels

Foredrag af Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen: Hvad sker der i og omkring Ukraine? den 5. marts 2022

“Jens Jørgen Nielsen, som er historiker, Ruslandskender og forfatter til bøger om både Ukraine og Rusland, holdt dette foredrag d. 5. marts 2022 på Aarhus mod Krig og Terrors debatmøde om situationen i Ukraine.” fra hjemmesiden Flygtninge og Fred her.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/220305Jens-Joergen-Nielsen-Rusland-Ukraine96.mp3>

Diabilleder:

Download (PPTX, 2.67MB)

Nu er det tid til LaRouches planer for en ny økonomisk arkitektur

Den 13. marts (EIRNS) – Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser gennem det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var overvældende præcise. Verdens produktion af fysiske økonomiske nødvendigheder er styrtdykket; hyperinflation af

finansielle enheder, har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for de fleste; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af hedengangne og nye sygdomme har allerede taget livet, direkte og indirekte, af mellem 6 og 18 millioner mennesker.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange styrtdyk i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed, som helhed, som en konsekvens af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street har dikteret. Den mekanisme, hvormed denne politik i dag føres til sin fuldbyrkelse, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to blokke – en militariseret NATO- $\$$ -blok og Bælte- og Vej-blokken – der begge forventes at blive tvunget ud i et inferno af affolkning og krig.

Det er nu på tide, at Lyndon LaRouches målrettede løsning på denne krise også bliver indlysende klar, og at der handles derefter, over hele jorden, mens der stadig er tid til det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, skal verdens nationer i stedet samles om et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver...

Vi fremsætter forslaget med følgende uddrag fra Lyndon LaRouches essay af 12. januar 2004, "On the Subject of Tariffs and Trade", og tilbyder det, som en rettesnor for den bredest mulige internationale diskussion, som opfølgning på Schiller Instituttets opfordring til en kommende konference om en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling:

"I dag er verdens nuværende finansielle system med flydende valutakurser håbløst bankerot. Det må sættes under regeringskontrolleret konkursbehandling, med henblik på de nødvendige former for administration og reorganisering. Stort set alle de førende pengeinstitutter i Vesteuropa og Amerika (blandt andre tilfælde) er implicit konkurs i øjeblikket.

Derfor må det første og mest umiddelbare mål for suveræne regeringers indgriben være stabilitet i samfundets regulære funktioner; det andet mål på kort til mellemlangt sigt må være en stigning i den produktive beskæftigelse til et niveau, der er tilstrækkeligt til at bringe nationernes løbende regnskaber i balance; det tredje mål må være forhandling af en række langsigtede beskyttende overenskomster om kredit, told og handel mellem en række førende nationer. Sidstnævnte aftaler bør strække sig over en til to generationer, hvilket svarer til kapitaldannelser på 25-50 år.

“Muligheden for en genopretning fra den tilstand, som vi i øjeblikket er blevet overdraget, af kombinationen af IMF-systemet med flydende valutakurser og den vildt afvigende adfærd i nationernes centralbanksystemer, afhænger af et massivt supplement af langsigtet kredit til kapitalopbygning, med indledende vægt på skabelse af kapital i den grundlæggende økonomiske infrastruktur. For at opretholde et sådant udviklingsprogram over to generationer, som er nødvendigt, kræves der et system, hvor de grundlæggende låneomkostninger ikke må være højere end 1-2% i simpel rente. Dette kan kun opnås under betingelser, der er defineret af et valuta-finanssystem med faste valutakurser. Det betyder derfor et “guld-reservebaseret system”, men ikke en tilbagevenden til et guldbaseret system i stil med det britiske (eller den skøre Ezra Pounds) “ærlige penge”-system. Det betyder også et system af langsigtede handels- og toldaftaler mellem nationer, med en virkning der er i overensstemmelse med målsætninger om langsigtet vækst i kapitaldannelsen.”

Se artiklen

Udvalgt billede: Karolina Grabowska

POLITISK ORIENTERING den 11. marts 2022:

Vil falsk kemisk angreb bringe Nato i åben krig med Rusland? Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-11.3.22.mp3>

Resumé:

Det ser ud til at vestlige efterretningstjenester planlægger et falsk kemisk angreb, som det man lavede i Syrien i som fik Trump til at bombe Syrien i 2017. Vil man få Nato i åben krig med Rusland? Faren for en atomkrig har aldrig været større. Der er to krige: Den i Ukraine og den større økonomiske krig USA og Vesten har iværksat imod Rusland. Man forsøger at få russisk kapitulation men trækker også tæppet væk under økonomien, særligt Europas. Hvor længe varer det inden at vi ser konkurser pga. af Ruslands manglende betalinger? De vestlige tiltag som man siger skyldes "Putins krig", var noget USA længe har presset på for, både 2 % af BNP til militær og stop for køb af russisk gas. Nato har længe sendt våben og trænet Ukraines hær, også de åbent fascistiske elementer i den, for at Ukraine kunne påføre Rusland maksimal skade. Skaden på Ukraine betyder lige så meget for Vesten, som man

bekymrer sig om befolkningen i Afghanistan.

Vestens økonomiske atombombe imod Rusland, udelukkelsen fra SWIFT og indefrysningen af Rusland formue i udenlandske banker vil medføre at ingen kan vide sig sikker, hvis pengene står i vestlige banker der handler på politiske ordrer. Dollarens og euroens rolle som reservevaluta vil blive kraftigt udfordret. En russisk statsbankerot og manglende russiske betalinger kan vælte meget.

Uden russisk gas, olie og kul står Europa stille. Energipriserne himmelflugt gør stor økonomisk skade. Fødevarerforsyning og fødevarerpriser rammes også af mangel på kunstgødning og evt. dårlig høst i Ukraine og Rusland. Og fiskere som bliver hjemme fordi det er for dyrt at sejle. Andre ting, som f.eks. produktion af mikrochips kan også blive hårdt ramt. Vestens sanktioner vil gøre stor skade på økonomien. Rusland vil nok nationalisere eller tvangsovertage vestligt ejede virksomheder som McDonalds og JYSK der har lukket ned for aktiviteten. Hvad med Carlsberg?

Rusland siger, at de aldrig igen vil være afhængige af Vesten. Fokus bliver på Kina og Asien. Man satser på den verdensorden, som Rusland og Kina fremlagde den 4. februar. Kina vil støtte Rusland for de ved, at hvis Rusland knækker, så er det deres tur bagefter.

Globalt økonomisk kaos truer pga. Vestens sanktioner imod Rusland. Ifølge UNICEF og Verdensfødevarerprogrammet er 1 million børn under 5 år på vej til at dø af sult i Afghanistan. 8 millioner børn og 22 millioner mennesker er i fare, og de kan kun hjælpe 12 millioner. Vesten gør ingenting.

Vi behøver en ny sikkerhedsarkitektur som alle, også Rusland, Kina og Indien, kan se sig selv i og vi behøver den nu. Skriv under på Schiller Instituttets appel. Rejs debatten. Gør noget, før det er for sent.

Den oprindelige Vestfalske Fred omfattede en global finansiel omlægning

PARIS, den 9. marts (EIRNS) – Enhver opmærksom læser af teksterne til Westfalens fredstraktater vil opdage, at dens dybe filosofiske forpligtelse til at favorisere “den andens fordel” som ens egen fordel også omsættes til konkrete handlinger, der lægger grunden til en ny international finansiel og økonomisk struktur. (https://avalon.law.yale.edu/17th_century/westphal.asp)

Artikel 1 angiver den centrale filosofi: “At der skal være en kristen og universel fred og et evigt, sandt og oprigtigt venskab mellem (liste over alle parter, der opgiver at kæmpe)” og “at denne fred og dette venskab skal overholdes og fremmes med en sådan oprigtighed og iver, at hver part skal bestræbe sig på at skaffe den anden part fordel, ære og gavn; at de således fra alle sider, kan se denne fred og dette venskab i Romerriget og Kongeriget Frankrig blomstre, ved at opretholde et godt og trofast naboskab.”

Artikel 2 skitserer derefter den særlige “nulstilling”, som vi har et presserende behov for i dag: “Der skal på den ene side og den anden side, være en evig glemsel, amnesti eller eftergivelse af alt, hvad der er blevet begået siden disse stridigheder begyndte, på hvilket sted eller på hvilken måde fjendtlighederne er blevet udøvet, på en sådan vis, at ingen af dem under noget som helst påskud skal udøve fjendtlige handlinger, nære fjendskab eller forårsage nogen problemer for hinanden; alt, hvad der er sket på den ene og den anden side, såvel før som under krigen, i ord, skrifter og uhyrlige

handlinger, i vold, fjendtligheder, skader og udgifter, uden nogen respekt for personer eller ting, skal helt og holdent afskaffes på en sådan måde, at alt, hvad der kan kræves af eller påberåbes af hinanden på den måde, skal begraves i evig glemsel.”

Da samtlige aktørere i årtier havde slagtet hinanden for at betale deres gæld i form af imperial bytte til bankfolk, der låner ud til alle sider for at holde krigen i gang, omfatter sætningen kategorien “Udgifter”, der skal “begraves i evig glemsel”.

Derefter følger traktaten, som tager mange særlige krav op, og før afvikling af territoriale krav koncentrerer sig om at tage fat på den finansielle ruin, som alle var på vej ned i. Misligholdt og ulovlig gæld og finansielle fordringer, der udtrykkeligt er identificeret som potentielle årsager, der kan give næring til den evige krigsdynamik, bliver sorteret og afviklet, hovedsagelig ved gældseftergivelse (artikel 13 og 35, 37, 38 og 39) eller ved forhandlet omlægning (artikel 48). Artikel 40 præciserer udtrykkeligt, at ærlige lån, der er ydet under krigen “med en god hensigt, som bidrag, for at forhindre større ondskab hos bidragyderne, ikke er omfattet af denne artikel” (og derfor skal indfries).

En artikel om freden i Vestfalien vil blive bragt i næste nummer af Executive Intelligence Review, som vi vil offentliggøre på vores hjemmeside.

NYHEDSORIENTERING FEBRUAR-

MARTS 2022:

For en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche opfordrer indtrængende til en konference om en ny sikkerhedsarkitektur på Kinas CGTN's udsendelse "Dialog"

Den 7. marts (EIRNS)-Helga Zepp-LaRouche var en af tre gæster i et panel på CGTN's udsendelse Dialog i dag, hvor hun kommenterede den kinesiske udenrigsminister Wang Yis årlige pressekonference, som varede mindst 90 minutter. De andre gæster var Peter Kuznick fra American University og professor Victor Gao Zhikai fra Soochow University; værtinde var Li Quiyuan. Diskussionen fokuserede på Kinas rolle med hensyn til at skabe fred, især i konflikten mellem Rusland og Ukraine, men vigtigst af alt for verden som helhed.

Her er udvekslingerne mellem fru Li og fru Zepp-LaRouche.

CGTN: Og fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette:

Hvilke centrale budskaber fik du ud af udenrigsminister Wangs pressekonference?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg var faktisk meget tilfreds med tonen, fordi det var som en tilbagevenden til fornuften. Det står i skarp kontrast til stemningen i de europæiske og amerikanske medier og den førte politik i de seneste dage. Fokuseringen på at løse problemer gennem diplomati, på at opretholde principperne i FN-pagten og på at have en overordnet holdning til problemløsning gennem samarbejde, var et tiltrængt frisk pust. Og jeg er meget, meget opmuntret, fordi Kina faktisk indtager en ledende rolle i verden lige nu, hvilket der er hårdt brug for.

CGTN: Udenrigsministeren sagde, og jeg citerer hans ord: "Kina vil gerne arbejde sammen med det internationale samfund for at fremme forhandlingerne, når det er nødvendigt", selv om han ikke specifikt sagde på hvilken måde. Men Kina understregede vigtigheden af at holde dialogen helt åben fremover.

Et andet spørgsmål, som blev rejst af journalister på pressekonferencen, er, om denne konflikt eller denne krise i Ukraine vil påvirke relationerne mellem Kina og EU. Så fru Zepp-LaRouche, lad mig høre din holdning til dette? Der er en vis bekymring for, at denne konflikt vil påvirke forholdet mellem Kina og EU. Udenrigsministeren sagde, at dialog og samarbejde mellem Kina og Europa er baseret på gensidig respekt og gensidig fordel, og det vil skabe mere stabilitet i den turbulente verdenssituation. Og han opfordrer også indtrængende EU til at udarbejde en uafhængig Kina-politik. Hvad mener du om denne kommentar?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg finder, at situationen er meget alvorlig, fordi f.eks. handelen mellem EU og Kina, som hidtil har været en søjle i verdensøkonomien, er truet af det, der sker mellem Ukraine og Rusland. Stemningen i Europa lige nu er ganske forfærdelig, og jeg kan kun tilslutte, at der bør findes nye løsninger, som udenrigsministeren giver håb om.

Jeg er af den overbevisning, at den kinesiske politiske model, den forenede fremtid for en fælles fremtid for menneskeheden, efter min mening er det, der er brug for lige nu, – professor Kuznick har ret, når han understreger, hvor vigtigt det er, at der er brug for noget helt andet. Hvis vi fortsætter geopolitikken som hidtil, er det et spørgsmål om tid, hvornår menneskeheden støder ind i muren, og det kan føre til en atomar udryddelse.

Modellen, der passer perfekt til det fælles samfund af den samlede menneskehed, ville være at indkalde til en konference, en international konference, der skulle varetage de sikkerhedsmæssige interesser for hvert enkelt land på jorden. For man kan ikke have en fredsordning uden at tage hensyn til alle landes interesser, og der findes en model i den europæiske historie, nemlig Westfalens Fred. Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig, der kulminerede i Trediveårskrigen, og den var baseret på en erkendelse fra alle krigens parter om, at hvis krigen fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde resultatet af den. Og det er i en vis forstand en parallel til den situation, vi står over for overfor i dag, for hvis det kommer til en atomkrig, vil der ikke være nogen vinder, der vil ikke engang være nogen tilbage til at kommentere resultatet.

Dette bør være en motivation for at indkalde til en ny konference om Den Westfalske Fred med det specifikke formål at udarbejde en international ny sikkerhedsarkitektur, som ville omfatte Rusland og Kina i perfekt overensstemmelse med præsident Xi Jinpings politik om menneskehedens skæbnefællesskab og den ene fremtid, som vi alle deler.

CGTN: Kina er vært for dette års BRICS-topmøde. APEC- og G20-møderne vil også blive afholdt i Asien i år. Udenrigsministeren sagde, at "Asiens tid er oprundet i den globale styring", og "de vil forvandle sig fra følgere til frontløbere og endog foregangsmænd". Fru LaRouche, lad mig høre din holdning til dette: Det er meget stærke ord, der

kommer fra udenrigsministeren. Hvad mener du om hans vurdering her?

ZEPP-LAROUCHE: Det er helt rigtigt, fordi de asiatiske lande generelt, ikke kun Kina, men også nogle andre asiatiske lande, er meget bevidste om deres 5.000 år gamle historie, og ud fra dette synspunkt med en positiv tradition, definerer de en fremtid, og de ønsker at udvikles. Det er den fælles idé i BRICS, SCO og endda andre organisationer, og dette står i skarp kontrast til Europa og USA. Idéen om en ny model for internationale forbindelser, hvis disse organisationer – selv om de skulle blive inddraget i G20 – idéen om, at man har brug for en ny model for internationale forbindelser, som Wang Yi har understreget igen i dag, bør tilføres substans.

Vi har valget mellem at ende i en geopolitisk konfrontation, som vil være til skade for alle og muligvis føre til atomkrig, eller også foretager vi et spring i civilisationens udvikling, ved at definere de internationale forbindelser i en bestemt retning i traditionen fra den alliancefrie bevægelse, Bandung-konferencen og FN-pagtens fem principper for fredelig sameksistens; men også at skabe en vision om at løse menneskehedens største problemer i fællesskab, f.eks. at vi stadig er ramt af en pandemi, og at vi har brug for et moderne sundhedssystem i hvert enkelt land for at bekæmpe denne pandemi og risikoen for nye pandemier. Vi har en hungersnød i verden af, som Beasley fra World Food Program til stadighed siger, "af bibelske dimensioner". Den vil blive større på grund af inflationen i fødevarerpriserne, i gødningspriserne og i energi-priserne.

Så der er en presserende dagsorden. Dette år kan bruges til at fastslå, at vi har brug for en ny model for internationale forbindelser, som overvinder geopolitikken: Udenrigsminister Wang Yi og også præsident Xi Jinping har henvist hertil ved at foreslå, at Bælte- og vejinitiativet skal samarbejde med USA's "Build Back Better"-initiativ og EU's Global Gateway. Hvis det besluttes at disse initiativer strømlines i stedet for at

konkurrere, så beslutter vi også, sammen at tage fat på det der belaster hele menneskeheden såsom sult i verden, epidemier og fattigdom. Dette skal ses i lyset af , at det nuværende finansielle system i den transatlantiske sektor, er gået helt i stå. Vi står nu over for et nyt sammenbrud, der er meget værre end i 2008.

Federal Reserve var ikke i stand til at " tilpasse" renten, fordi de er bange for, at hvis de øger renten, vil der opstå et omfattende kollaps af konkurser. Så der er et presserende behov for at få et nyt finansielt system, et nyt Bretton Woods-system, et nyt kreditsystem, der giver kredit til udvikling af alle udviklingslande – det er nogle af de punkter, som virkelig vil være menneskehedens udfordring. Kan vi, når vi står over for grundlæggende udfordringer, skabe en orden, der gør det muligt for alle mennesker på denne planet at overleve og blive lykkelige? Jeg tror, at det vil være dagsordenen.

Ukraine: Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen på Radio 24/7 den 7. marts 2022

Spreaker på 24/7, Jens Jørgen Nielsen er med i de første 9 minutter.

“Putin er blevet trængt længere op i en krog, fordi Vesten og

Danmark har grebet ham forkert an, det mener Jens Jørgen Nielsen, historiker (cand. mag) og tidligere korrespondent i Rusland.

http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/07032_2_reporterne_podcast.mp3

Værter: Cecilie Lange og Alexander Wils Lorenzen.”

Dokumentation om trusler fra den ukrainske højrefløj mod præsident Zelenskij

Den britiske Ruslandsekspert Richard Sakwa om Zelenskij: han tog ikke kampen op imod nynazisterne

Den 5. marts (EIRNS) – Professor Richard Sakwa, Storbritanniens førende ruslandsekspert, blev i et interview med EIR den 25. februar spurgt om, hvorfor Volodymyr Zelenskij af mange blev fremstillet som en “fredskandidat” ved valget i 2019, hvor han ønskede at skabe fred med Donbas-republikkerne og med Rusland.

Professor Sakwa svarede: “Han præsenterede sig uden tvivl som fredskandidat, ligesom [Petro] Porosjenko i øvrigt også gjorde det ved valget i maj 2014. Han fremhævede sig selv som en oligark og en person med økonomiske interesser i Rusland, og folk troede på ham. Min dybe overbevisning indtil for nylig var, at både det russiske og det ukrainske folk virkelig og dybtfølt ønskede fred, fordi de i realiteten er ét folk – ikke

én stat – men har mange forskellige bånd.

“Porosjenko forrådte straks dette fredsmandat, men Zelenskij forsøgte faktisk. Han blev valgt i april 2019 med over 70 % af stemmerne, en overvældende jordskredssejr, fordi han talte om og lovede fred, hvilket var meget godt. I de første år [af sin præsidentperiode] forsøgte han at gennemføre dét, især på mødet i Normandiet-formatet i december 2019, da han mødtes med Macron, Merkel og Putin i Paris. Det var et meget vigtigt møde, og det så faktisk ud til, at problemet i Donbas [med udbryderrepublikkerne] kunne løses. Så han gjorde en indsats.

“Men i samme øjeblik, som disse fire mødtes, samledes de militante på Maidan og truede Zelenskij, endog med et kup. Zelenskij fulgte op. Hans stabschef holdt nogle møder, men alt dette løb meget hurtigt ud i sandet, fordi Ukraines valgte leder i realiteten ikke turde trodse de militante. Dette var til dels en af årsagerne til den frustration, som Kremls ledelse har oplevet siden 2020 og 2021. Med oprustningen af denne styrke blev det endnu værre: Fredsbevægelsens fiasko, den manglende gennemførelse af Minsk-aftalerne og efterfølgende den stigende oprustning og (kamp)træning af Ukraine. Briterne stod naturligvis i spidsen for dette, med en storstilet kontrakt om modernisering af flåden, herunder modernisering af havnen ikke langt fra Odessa. Det virkede som om tiden var ved at løbe ud, og at fred ikke længere var på dagsordenen. Og endnu værre, at et mere militant og mere aggressivt Ukraine var begyndt at dukke op.”

Blumenthal og Rubinstein afslører ‘Hvordan Zelenskij sluttede fred med nynazisterne’

Den 5. marts (EIRNS) – Alex Rubinstein og Max Blumenthal offentliggjorde i går en artikel på “The Gray Zone”, som er genoptrykt fra “Consortium News” under ovenstående titel. De beskriver det besøg, som den nyvalgte præsident Volodymyr Zelenskij i 2019 aflagde ved konfliktlinjerne i Donbas, for at forsøge at skabe fred i landet. Der blev han konfronteret med

“de forhærdede veteraner fra paramilitære enheder fra det yderste højre, der fastholdt kampen mod separatisterne blot et par kilometer væk”, skriver de. “I en ansigt til ansigt konfrontation med militante fra den nynazistiske Azov-bataljon, der havde iværksat en kampagne for at sabotere fredsinitiativet kaldet ‘Nej til kapitulation’, mødte Zelenskij en mur af uforsonlighed.

“Da appellerne om at trække sig tilbage fra frontlinjerne blev afvist, nedsmeltede Zelenskij foran kameraet. ‘Jeg er præsident for dette land. Jeg er 41 år gammel. Jeg er ikke en taber. Jeg kom til jer og fortalte jer : Fjern våbnene,” bønfuldt Zelenskij krigerne. Da videoen af den voldsomme konfrontation spredte sig på de ukrainske sociale mediekkanaler, blev Zelenskij mål for en vred modreaktion.

“Andrij Biletsky, den hovmodige fascistiske leder af Azov-bataljonen, der engang lovede at “lede verdens hvide racer i et sidste korstog ... mod de semitisk-ledede Untermenschen”, svor at bringe tusindvis af krigere til [Donbas-byen] Zolote, hvis Zelenskij pressede yderligere på.”

Artiklen i Gray Zone påpeger på fremtrædende vis i overskriften og i indledningen , at “vestlige medier anvender Volodymyr Zelenskij's jødiske afstamning til at tilbagevise beskyldninger om nazistisk indflydelse i Ukraine...” Forfatterne beskriver detaljeret de nazistiske styrkers rolle og Zelenskij's kapitulation over tid.

Interview med Dmytro Yarosh i 2019: Zelenskij vil blive hængt

Den 6. marts (EIRNS) –Yves Smith fra “Naked Capitalism” afdækkede den 5. marts et interview fra det ukrainske internet-nyhedssite “Obozrevatel” med Dmytro Anatoliovych Yarosh, en af medstifterne af Højre Sektor, som dengang var øverstbefalende for den nazistiske Ukrainske frivillige Hær. Interviewet var fra den 27. maj 2019, en uge efter Zelenskij's indsættelse som præsident. Interviewet er offentliggjort på

“Moon of Alabamas” hjemmeside. Yarosh truer åbent med at få Zelenskij dræbt, hvis han gennemfører den mindste del af Minsk-aftalerne.

Nogle citater: {{Yarosh:}} ... Gennemførelsen af Minsk-aftalerne er vores stats død. De er ikke en dråbe blod værd, fra de fyre og piger, mænd og kvinder, der er døde i denne krig. Ikke én dråbe...

{{Q:}} Venter du på hvad den nyvalgte præsident vil sige?

{{Yarosh:}} Ikke kun. Lad os kæmpe og gøre os klar. Vi venter på, hvad han vil sige, og vigtigst af alt, hvordan han vil handle. “På deres frugter skal I kende dem”, siger Skriften. “Frugter” vil vi se et eller andet sted i efteråret. Zelenskij er en uerfaren politiker... Zelenskij er meget farlig for os ukrainere. Jeg kan mærke det. Hans udtalelser om fred for enhver pris er farlige for os. Volodymyr kender simpelthen ikke prisen for denne verden... Han skal bare forstå én sandhed: Ukrainerne kan ikke ydmyges. Ukrainerne har efter 700 års kolonialt slaveri måske endnu ikke helt lært at opbygge en stat. Men vi har lært meget nyttigt at lave en opstand og skyde alle de “ørne”, der forsøger at snylte på ukrainernes sved og blod. Zelenskij sagde i sin åbningstale, at han var klar til at miste vælgertilslutning, popularitet, position... Nej, han ville miste sit liv. Han vil blive hængt i et træ på Khreschatyk – hvis han forråder Ukraine og de mennesker, der døde i revolutionen og krigen. (Klide)

Udvalgt billede: Alexander Podvalny, Pexels

EIR spørger forsvarsministre fra Danmark, Storbritannien og Sverige om en ny sikkerheds- og økonomisk arkitektur på TV2 live

København, 4. marts (EIRNS) – {EIR} stillede et spørgsmål om Schiller Instituttets forslag til en ny sikkerheds- og udviklings arkitektur på et pressemøde i dag med forsvarsministrene fra Danmark, Storbritannien og Sverige, om bord på den danske fregat Niels Juel, ved lanceringen af den militære øvelse Joint Expeditionary Force (JEF) i Østersøen. Storbritannien har ledelsen af JEF, og denne øvelse med udgangspunkt i Danmark omfatter også Sverige og de tre baltiske lande, Estland, Letland og Litauen.

Den danske forsvarsminister Morten Bødskov besvarede {EIR}s spørgsmål, i selskab med den britiske forsvarsminister Ben Wallace og den svenske forsvarsminister Peter Hultqvist.

Pressekonferencen blev transmitteret direkte og er arkiveret på dansk TV2. Der var filmhold og reportere fra andre danske medier, Sverige, Storbritannien (BBC), Agence France-Presse (AFP) og muligvis også andre lande, hvor det muligvis er blevet transmitteret.

Her er endnu en video, som også inkluderer TV2's spørgsmål, om Danmark og Joint Expeditionary Force (JEF) optrapper krisen med deres militære øvelser i Østersøen.

Hele pressekonferencen kan stadigvæk ses på TV2News den 4. marts 2022: Find "Nordeuropæiske forsvarsministre briefer om samarbejde" her.

“EIR: Michelle Rasmussen fra {Executive Intelligence Review} i USA. I betragtning af alvoren af krigen i Ukraine og faren for optrapning, ligefrem indtil atomkrig, har formanden for Schiller Instituttet Helga Zepp-LaRouche opfordret til en international konference om en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, der skal tage hensyn til alle landes fælles interesser. Har De en kommentarer til dette – nogen af ministrene?”

“Den danske forsvarsminister Morten Bødskov: Der er kun én kommentar, nemlig at det JEF-samarbejde, som vi har indgået her, er vejen frem. Vi står sammen her i dag, for at bekræfte vores værdier, vores samarbejde, og det er vejen frem for den region, som vi befinder os i nu, og jeg er glad for, at vores britiske kollega og min svenske kollega er til stede her i dag.”

Under den korte pressekonference om morgenen, rejste BBC spørgsmålet om atomkrig, da der blev spurgt, om Rusland i lyset af det russiske angreb på et ukrainsk atomkraftværk, ville være indstillet på at bruge atomvåben. Den britiske forsvarsminister Ben Wallace, nedtonede faren ved den nuværende situation med atomkraftværket. Han advarede Rusland mod at ramme atomkraftværker ved et uheld eller med vilje, og erklærede, at Putins tankegang synes at være, at der ikke er nogen grænser. Putin bør mindes om, at NATO er en konventionel og nuklear alliance.

Under eftermiddagens pressekonference var {EIR} den anden journalist i rækken, der stillede et spørgsmål, forud for en national dansk TV2-journalist, der sendte direkte, og som stillede fire spørgsmål om, hvorvidt denne Joint Expeditionary Force-øvelse risikerer at eskalere den nuværende krise. Svaret fra den danske minister var bl.a., at vi er nødt til at trække en streg i sandet over for Putin og sikre friheden i Østersøområdet. {EIR} vil udsende endnu en video med denne udveksling på dansk, efterfulgt af {EIR}s spørgsmål og svar.

English:

COPENHAGEN, March 4 (ERINS) – EIR asked the question at a press conference with the ministers of defense from Denmark, Great Britain and Sweden, aboard the Danish frigate Niels

Juel, on the occasion of the start of the Joint Expeditionary Force (JEF) military exercise in the Baltic Sea. The JEF is led by Great Britain, and this exercise, with the starting point in Denmark, also includes Sweden, and the three Baltic countries.

Danish Defense Minister Morten Bødskov answered EIR's question, alongside British Defense Minister Ben Wallace and Swedish Defense Minister Peter Hultqvist.

The press conference was broadcast live and is archived on Danish TV2, and there were film crews and reporters from other Danish media, Sweden, Great Britain (BBC), Agence France Press, and maybe other countries, so it might also have been covered live in other countries.

"EIR: Michelle Rasmussen from Executive Intelligence Review in the United States. Given the seriousness of war in Ukraine and the danger of escalation, even up to nuclear war, the president of the Schiller Institute Helga Zepp-LaRouche has called for an international conference for a new security and economic architecture to address the interests of all countries. Do you have any comments to that – any of the ministers?"

Danish Defense Minister Morten Bødskov: There is only one comment, that the JEF (Joint Expeditionary Force) cooperation that we have made here is the way forward. We stand together here, today, to confirm our values, our cooperation, and that's the way forward for the region that we are in now, and I'm glad that our British colleague and my Swedish colleague are here today."

During the morning short press conference, the BBC reporter brought the nuclear war question up when he asked if, in light of the Russian attack on a Ukrainian nuclear plant, Russia would be in the mindset to use nuclear weapons. British Defense Minister Ben Wallace played down the danger of the

current nuclear plant situation, warned Russia against hitting nuclear plants by accident or intention, said that Putin's mindset seemed to be that there are no limits, and Putin should be reminded that NATO is a conventional and nuclear alliance.

During the afternoon press conference EIR was the second journalist to ask a question, preceded by a national Danish TV2 journalist, broadcasting live, who asked four questions about if this Joint Expeditionary Force exercise can escalate the current crisis. The answer from the Danish minister included that we have to draw a line in the sand for Putin, and ensure freedom in the Baltic region. EIR will release another video with this exchange in Danish and followed by the EIR question and answer.

FN-ekspert udtaler, at alle "farverevolutioner" er i strid med folkeretten

Den 3. marts 2022 (EIRNS) – I et interview på CGTN. udtaler Alfred de Zayas, FN's første uafhængige ekspert i fremme af en demokratisk og retfærdig international orden, at "farverevolutioner" krænker FN-pagten. "De er alle ulovlige", siger de Zayas. "De er alle i strid med FN's charter, og de er i strid med international retspraksis. Der er et meget gammelt og solidt princip i folkeretten, som forbyder indblanding i staters indre anliggender. Og det er noget, der er sket igen og igen. Mit land finansierer gennem National Endowment for Democracy en lang række ikke-statslige organisationer (NGO'er), som i realiteten er der for at destabilisere lande.

De spillede en væsentlig rolle, hvis ikke en afgørende rolle, i destabiliseringen af Ukraine tilbage i 2014. Jeg mener, hvis man vil have et regimeskifte, så afhold et valg. Afhold et demokratisk valg. Og det var det, som mit folk misbrugte den 22. februar 2014. Og det stakkels ukrainske folk betaler nu for denne forfatningsstridige afsættelse af en demokratisk valgt regering.

“Men som amerikaner må jeg indrømme, at jeg føler mig indirekte ansvarlig for det, som min regering gør. Og jeg har enorm sympati, enorm medfølelse med det ukrainske folk, som er blevet brugt i dette geopolitiske spil. Og den imperialistiske arrogance, som NATO, især Jens Stoltenberg, har udvist. Det er faktisk en krænkelse af menneskerettighederne. Der er tale om en imperial narcissisme. Og tilsyneladende er alle europæiske lande, som angiveligt er engageret i menneskerettigheder, medskyldige i det.”

Udvalgt billede: Matthias P.R. Reding, Pexels

POLITISK ORIENTERING den 3. marts 2022:

Militær støtte til Ukraine og økonomisk krig imod Rusland kan ende med atomkrig

Med formand Tom Gillesberg kl. 13

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-3.2.22.mp3>

Resumé:

Folk er i chok over Ruslands invasion af Ukraine. Hvordan kunne det ske? Der var ellers mange advarsler over lang, lang tid, som man overhørte. Vil man overse alle tegnene på, at konflikten mellem Vesten og Rusland kan eskalere til atomkrig? Det er ikke nok at håbe på, at det ikke sker. "Hope is not a strategy". Man stopper ikke krigen i Ukraine gennem at sende våben til at bekæmpe Rusland. Fanatikere i Vesten håber, at Ukraine vil blive det nye Afghanistan for Rusland, men hvordan gik det så efterfølgende for Afghanistan? 27 millioner afghanere sulter nu og mange dør pga. af mangel på alt, mens USA og Vesten har indefrosset Afghanistans penge. Er afghanske liv mindre værd end europæiske?

Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man holder med Ukraine eller Rusland, men om, hvordan vi får stoppet udviklingen mod global krig. Hvis ikke total økonomisk og kulturel krigsførelse imod Rusland, en chok og skræk-politik, vil få Rusland til at overgive sig til Vestens overherredømme, hvad så? Udryddelse med atomvåben? Hvis ikke Kina går med i blokaden af Rusland, skal vi så også i fuld økonomisk krig med Kina? Det vestlige finanssystem er allerede på vej mod en total nedsmeltning. Nulrente-politikken og ubegrænset likviditet til finansmarkederne er snart forbi. Så står verden med et uoverstigeligt gældsbjerg, der kollapser. Vil udelukkelse af Rusland fra SWIFT-systemet blive et nyt Lehmann Brothers? Sanktionerne vil ramme Europa lige så hårdt som Rusland, og økonomien er i forvejen presset af de høje gas- og energipriser og forsyningskrisen.

Hvad er den egentlige vestligt iscenesatte årsag til krisen mellem Rusland og Ukraine, som er censureret ud af den vestlige fortælling om krisen? Først var der udvidelsen af Nato i flere omgange imod alle løfter. Så kom den farvede

revolution i Ukraine og husk på, at det var et vestligt organiseret statskup, der udløste Krims tilslutning til Rusland og krisen i Østukraine. Hvad har man i Vesten gjort for de civile i Østukraine eller for at sikre gennemførelsen af Minsk-aftalen?

Det drejer sig ikke om Ukraine men om den internationale verdensorden. Rusland og Kina annoncerede den 4. februar 2022, at man ikke længere vil acceptere amerikanske og vestlige diktater. Kina ved, at hvis Vesten kan knække Rusland, så er de den næste på listen. Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og Ruslands energipolitik er et alternativ for Afrika, Sydamerika og Asien. Vil USA starte atomkrig for at stoppe det eller vil Vesten i stedet finde ud af at begrave geopolitikken og samarbejde om økonomisk udvikling?

Skriv under på Schiller Instituttets appel for en indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer. Bryd censuren og skab diskussion og dialog om, hvad der egentlig foregår, og hvordan vi finder en løsning gennem dialog og samarbejde. Freden kan ikke sikres gennem konfrontation og krig! Når først vi overraskes af atomkrig er det for sent.

City of London og Wall Street har erklæret krig mod Rusland og Kina

Den 2. marts (EIRNS) – Den ildkamp, der er udbrudt på Ruslands vestlige flanke, kan indtil videre være begrænset til blot to nationer, Ukraine og Rusland – med den overhængende fare for eskalering til en termonuklear konfrontation mellem

supermagterne. Men City of London og Wall Street har allerede indledt en økonomisk og finansiel {verdenskrig} for at udslette både Rusland og Kina. Den franske finansminister, Bruno Le Maire, er muligvis blevet tvunget til offentligt at trække sin indiskrete meddelelse fra den 28. februar med hensigten om at anvende "det finansielle atomvåben" mod Rusland tilbage, men det internationale finansielle etablissement har fortsat en politik, der er uændret: " At føre en altomfattende finansiel og økonomisk krig mod Rusland". Denne politik blev bekendtgjort over for pressen af to spydige, unavngivne embedsmænd fra den amerikanske regering den 25. januar. Den blev gentaget i en anden baggrundsbriefing i Det Hvide Hus den 28. februar. Og det er fortsat det konstante trommeslag fra de britiske finansmedier og deres amerikanske repræsentanter i dag.

Præsident Biden blev også instrueret til at bruge de første femten minutter af sin "Tale om Nationens Tilstand" den 1. marts, på en "jeg-er-en-hård-negl"-aggressiv dundertale mod Rusland, hvor han ikke en eneste gang berørte de meget reelle og helt legitime sikkerhedsmæssige bekymringer, som dette land gentagne gange har udtrykt, over for NATO's indtrængen helt op til dets grænser.

Dette er ikke en krise, der er udløst af nationer, men af det overnationale finansoligarki, der styrer det bankerotte transatlantiske finanssystem. I lyset af deres egen truende fallit – er der virkelig nogen der tror, at 2 billioner dollars i finansiel spekulation nogensinde kan betales tilbage? – er det finansielle etablissements politik at "omdirigere billioner" væk bag en global grøn nulstilling. Dette er en malthusiansk affolkningspolitik, der skal gennemføres ved at fremtvinge et nedadgående skift til økonomiske aktiviteter med lav energitæthed og ved at indstille industriel aktivitet i hele verden. Med denne politik, der gennemtvinges i den transatlantiske sektor som de kontrollerer, kan City of London og Wall Street-

etablissementet tydeligvis ikke tillade, at Kina og Rusland udvikler sig og trives og dermed tjener som et eksempel for resten af verden. Derfor er der altomfattende krig – militært, økonomisk og psykologisk – rettet mod Rusland og Kina, og som opsluger verden i dag.

Da prins Charles på COP 26-mødet sidste år erklærede, at for at gennemføre sin politik for grøn omstilling “må vi sætte os selv i et krigslignende beredskab”, og “vi har brug for en omfattende militaristisk kampagne”, havde han helt sikkert det i tankerne, som nu er blevet iværksat mod Rusland.

Folk i alle nationer er begyndt at indse, at de er nødt til at modsætte sig denne politik for grøn afindustrialisering og krig, hvis de skal overleve. Så meget desto mere, eftersom der findes et alternativ til den selvmorderiske politiske kurs, der er blevet vedtaget i Vesten. Højtstående repræsentanter fra den kinesiske regering fortsætter med at række hånden ud til USA og Europa, samt til nationer i udviklingssektoren, og inviterer dem til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativets globale infrastrukturpolitik. Præsident Xi Jinping foreslog det oprindeligt til den daværende præsident Obama, som afviste tilbuddet uden videre. Det samme var tilfældet med præsident Trump. Så sent som den 28. februar gentog den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi, at Kina er åben overfor at USA deltager i Bælte- og Vej-Initiativet.

Det er akkurat denne økonomisk politiske retning, der er påkrævet som grundlag for den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som Schiller Instituttet har opfordret til. Vær venlig at underskrive og cirkulere Schiller Instituttets opfordring: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer –

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/02/en-ny-arkitektur-for-sikkerhed-og-udvikling-for-alle-nationer/> –

og mobiliser for at få denne politik diskuteret og debatteret internationalt. Ligesom {De føderale Dokumenter} var nødvendige for at uddybe USA's forfatningsmæssige form for selvstyre, er der i dag et behov for en dybtgående dialog for at etablere en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur til at muliggøre selvstyre for alle nationer i verdenssamfundet – og forbande City of London og Wall Street!

Udvalgt billede: Pexels CC0

NATO kan stadig gå i krig i Ukraine i henhold til artikel 4

Den 1. marts 2021 (EIRNS) – Forhenværende FN-våbeninspektør Scott Ritter argumenterer i en kommentar på Consortium News den 27. februar, at mens NATO gør meget ud af sin artikel 5 om kollektivt forsvar, og det faktum at den ikke gælder for Ukraine, fordi Ukraine ikke er medlem af alliancen, er artikel 4 en anden sag. Artikel 4 giver mulighed for konsultationer mellem NATO-medlemmer, og der var faktisk drøftelser i sidste uge i henhold til artikel 4. Ritter bemærker, at NATO-medlemmerne Estland, Letland, Litauen og Polen udløste artikel 4-konsultationerne efter den russiske indtrængen i Ukraine. Efterfølgende udsendte Stoltenberg en erklæring, hvori han fastslog, at NATO var forpligtet til at beskytte og forsvare alle sine allierede, herunder Ukraine.

Ritter gør opmærksom på tre ting i denne erklæring. "For det

første positionerede NATO sig ved at påberåbe sig artikel 4 til en potentiel offensiv militær aktion; NATO's tidligere militære interventioner mod Serbien i 1999, Afghanistan i 2001, Irak i 2004 og Libyen i 2011 blev alle foretaget i henhold til artikel 4 i NATO's charter. Set i dette lys er præmissen om, at NATO udelukkende er en forsvarsorganisation, der er forpligtet til løftet om kollektivt selvforsvar, grundløs.

“For det andet, mens artikel 5 (kollektivt forsvar) kun omfatter beskyttelse af egentlige NATO-medlemmer, hvilket Ukraine ikke er, giver artikel 4 mulighed for at udvide NATO-beskyttelsen til de ikke-NATO-medlemmer, som alliancen betragter som allierede, en kategori, som Stoltenberg klart placerede Ukraine i.

“Endelig kom Stoltenbergs udpegelse af Ukraine som NATO-allieret samtidig med, at han annoncerede aktivering og udsendelse af NATO's 40.000 mand store reaktionsstyrke, hvoraf nogle af dem ville blive udsendt til NATO's østlige flanke, der støder op til Ukraine. Aktiveringen af reaktionsstyrken er uden fortilfælde i NATO's historie, hvilket fremhæver den alvor, som en nation som Rusland kan tillægge handlingen....

Siden da har mange NATO-lande (og også nogle ikke-NATO-medlemmer) lovet at levere våben til Ukraine. Den eneste måde, hvorpå de kan leveres, er over land fra Polen og Rumænien. Det er her, faren opstår. “Det siger sig selv, at ethvert køretøj, der transporterer dødbringende militærudstyr ind i en krigszone, er et legitimt mål i henhold til folkeretten; dette ville gælde fuldt ud for enhver NATO-tilknyttet forsendelse eller levering, der foretages af et NATO-medlem på eget initiativ”, skriver Ritter. Hvad sker der så? Opretter NATO så en stødpudezone i Ukraine i henhold til artikel 4? En flyveforbudszone?

“Præsident Putin har ofte klaget over, at Vesten ikke lytter til ham, når han taler om emner, som Rusland anser for at være

af afgørende betydning for landets nationale sikkerhed,” konstaterer Ritter. “Vesten lytter nu. Spørgsmålet er, om det er i stand til at forstå situationens alvor? Indtil videre synes svaret at være nej.”

Helga Zepp-LaRouche: Løgne og sandheder om Ukraine

Skriv gerne under og del:

Link: Underskriftindsamling: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Mandag den 28. februar 2022 – Jeg taler til jer, fordi jeg ønsker at overbringe jer et ekstremt vigtigt budskab. Som I ved, har russiske tropper, de seneste par dage været i Ukraine i en militær operation. Som en reaktion har Vesten indført meget, meget hårde sanktioner mod Rusland, som vil få umådelig store konsekvenser, ikke kun for Rusland, men også for hele verden. Præsident Putin har sat de russiske atomvåben i alarmberedskab. Enhver yderligere optrapning af denne situation indebærer en risiko for, at tingene kommer helt ud af kontrol og i værste fald fører til en atomudveksling og tredje verdenskrig, og hvis det sker, er der chancer for, at ingen vil overleve. Det kunne betyde menneskehedens udslettelse.

For at forstå, hvordan vi er nået til dette punkt, må man se på den nyere historie – i hvert fald de sidste 30 år – for vi

er gået som søvngængere fra et punkt, som var utroligt håbefuldt, til en forværring af situationen – trin for trin, trin for trin – og de fleste mennesker var aldeles ubekymrede for, hvad der skete.

Man skal erindre, at i 1989, da Berlinmuren faldt, var mange af de unge mennesker ikke engang født dengang, og har ikke en egentlig fornemmelse af, hvad denne periode indebar: Det var et øjeblik med et utroligt historisk potentiale, fordi man kunne have opbygget en fredsorden, fordi fjenden var væk, eller var ved at forsvinde; Sovjetunionen udgjorde ikke længere en trussel, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af de østeuropæiske lande, og det var det, vi kaldte “menneskehedens stjernestund”, et af de sjældne øjeblikke, hvor man kan udforme historien til det bedre.

Dengang udgjorde Sovjetunionen ikke nogen trussel, og derfor var det helt forståeligt, at [USA's udenrigsminister] James Baker III den 9. februar 1990 i en diskussion med Gorbatsjov lovede: “NATO vil ikke udvide sig en tomme mod øst”. Nu siger [NATO's generalsekretær] Stoltenberg i dag, at der aldrig blev udstedt et sådant løfte, men det er ikke sandt. Jack Matlock, som var USA's ambassadør i Moskva på det tidspunkt, har mange, mange gange erklæret, at der faktisk blev afgivet et sådant løfte.

Der findes en video med den tidligere tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, hvor han bekræfter dette, og for blot et par dage siden gennemførte den daværende franske udenrigsminister Roland Dumas et interview, hvor han absolut bekræftede dette, og sagde: “Ja, vi lovede dette”. Der er også dukket et nyt dokument op, som befinder sig i de britiske arkiver.

Så der er overvældende beviser for, at der blev afgivet et sådant løfte. Når Putin nu siger, at han føler sig forrådt, er der derfor konkrete beviser, for Putin kom også til Tyskland i 2001, hvor han talte til den tyske Forbundsdag på tysk, og han

var fuld af forslag og forhåbninger om at opbygge et fælles europæisk hus, at samarbejde. Han talte om det tyske folk, om kulturens folk, om Lessing og Goethe.

Der var potentiale til ligefrem at omgøre situationen i 1990'erne, med Jeltsin og chokterapien. For på det tidspunkt var der desværre sket det, at visse kredse i Storbritannien og USA besluttede at opbygge en unipolær verden. I stedet for at opbygge en fredsorden sagde de: "Okay, nu er der mulighed for at opbygge et imperium efter det Britiske Imperiums forbillede, baseret på det særlige forhold mellem Storbritannien og USA: Det blev benævnt PNAC, Project for a New American Century. Langsomt, trin for trin, begyndte de at foretage regimeskifte af alle, der ikke var enige i dette, at gennemføre en farverevolution, at gennemføre humanitære interventionistiske krige, som resulterede i Afghanistan, Irak, som var baseret på løgne; den utrolige løgn over for FN's Sikkerhedsråd om Libyen; forsøget på at vælte Assad [i Syrien]; krige, som har ført til, at {millioner af mennesker} er døde, at millioner af mennesker er blevet flygtninge og har fået et ødelagt liv.

Så dette var et område, hvor Ukraine fra starten udgjorde en stor del af regnestykket. Der var i alt fem bølger af NATO-udvidelser, og i 2008 blev det på topmødet i Bukarest lovet, at Ukraine og Georgien ville blive en del af NATO, hvilket set fra Ruslands opfattelse, bestemt ikke er acceptabelt. I stedet for at NATO ikke bevægede sig "en tomme mod øst", flyttede det sig 1.000 km mod øst! De sidder nu i de baltiske lande, på grænsen til Rusland, men Ukraine ville medføre, at offensive våbensystemer ville være i stand til, at nå Moskva på mindre end 5 minutter, og reelt gøre Rusland forsvarsløst. Man må forstå, at det er Ruslands vitale sikkerhedsmæssige interesse, som, hvis NATO ville inkludere Ukraine, ville krænke denne interesse, og derfor er al denne diskussion om, at ukrainerne har ret til at vælge deres egen alliance, reelt ikke troværdig! Eftersom det også er et princip i alle officielle

dokumenter, at man ikke kan garantere et lands sikkerhed på bekostning af et andet lands sikkerhed, hvilket i dette tilfælde ville være Rusland.

Så det der skete var, at da EU forsøgte at inkludere Ukraine i EU's associeringsaftale i slutningen af 2013, erkendte den daværende præsident Janukovitj, at det var uacceptabelt, fordi det praktisk talt ville have åbnet Sortehavet og NATO for de ukrainske havne, så han trak sig ud af aftalen. Straks fulgte demonstrationerne på Maidan; og det siges altid, at det blot var demokratiske individer – selvfølgelig var der demokratiske mennesker, som ønskede at være en del af Europa og en del af Vesten. Men lige fra begyndelsen var der elementer, som efterretningstjenesterne havde holdt skjult siden Anden Verdenskrig, Stepan Banderas netværk, som var den person, der havde samarbejdet med nazisterne under Anden Verdenskrig. Stepan Bandera blev faktisk agent for MI6; hans netværk havde kontorer i München, de var en del af den anti-bolsjevistiske blok af nationer, de blev holdt skjult af efterretningstjenesterne, MI6, CIA, BND, med henblik på en eventuel konfrontation med Sovjetunionen. Disse netværk blev mobiliseret på Maidan, som en del af en operation for regimeskifte, en farverevolution, og så til sidst kuppet, som USA – ifølge Victoria Nuland – havde brugt 5 milliarder dollars på at opbygge ngo'er og grundlæggende forsøge at manipulere befolkningen til at tro, at hvis de blev medlem af EU, ville de fra den ene dag til den anden, blive rige i lighed med Tyskland, hvilket naturligvis aldrig var planen.

Derfor indtraf kuppet naturligvis, og med kuppet i februar 2014 kom der netværk til magten, som var ekstremt undertrykkende over for det russiske sprog og den russiske befolkning, det var derfor, at befolkningen på Krim stemte for at blive en del af Rusland. Det var ikke Putin, der annekterede Krim, det var en foranstaltning til selvforsvar for den russisktalende befolkning på Krim, for at få mulighed for at stemme ved en folkeafstemning. Befolkningen i

Østukraine besluttede at udråbe sig til uafhængige republikker af samme grund.

Minsk-aftalen skulle have indeholdt en forhandlingsmodel, der kunne give disse uafhængige republikker mere autonomi i Ukraine, men den ukrainske regering har {aldrig} gennemført dette – både Tyskland og Frankrig, som skulle være en del af Normandiet-drøftelserne, herunder Tyskland, Frankrig, Ukraine og Rusland, lagde aldrig pres på den ukrainske regering, så det førte ingen steder hen. I mellemtiden var der flere og flere manøvrer omkring Rusland, så dette eskalerede til det punkt, hvor der i november var manøvrer, hvor der ligefrem befandt sig flyvende fartøjer, som testede og indøvede et atomangreb på Rusland i en afstand på 22 km. fra Ruslands grænse.

Det var denne følelse af øget omringning, som er årsagen til, at Putin den 17. december sidste år erklærede, at han ønskede sikkerhedsgarantier for Rusland fra USA og NATO om, at de juridisk forpligtende, ville garantere Ruslands sikkerhed, hvilket ville omfatte:

NATO må ikke ekspandere yderligere mod øst.

Ukraine må aldrig blive medlem af NATO, af de grunde tidligere nævnt.

Der må ikke placeres offensive våben ved Ruslands grænse.

Men han fik ikke nogen respons. Han fik et svar fra USA og NATO, som grundlæggende reagerede på sekundære spørgsmål, f.eks. en vis aftale om at genoptage våbenforhandlingerne, men han fik ikke svar på de centrale krav. Jeg tror, at det eksempelvis er årsagen til, at Rusland og Kina nu har indgået en meget tæt strategisk alliance, hvilket skete den 4. februar, og Putin forsøgte at afprøve, om der var villighed fra europæiske nationer, som Tyskland – hvis kansler, Scholz, tog til Moskva, og den franske præsident Macron, som tog til Moskva – men han kom til den konklusion, at der ikke var nogen beredvillighed til at stå op imod NATO's og USA's fortsatte

bestræbelser på at fortsætte Ruslands omringning.

Nu kan man indvende, at krig er meget slemt, og naturligvis er det det mest forfærdelige, der kan ske. Men man må forstå, at hvis man sætter Ruslands centrale sikkerhedsinteresser i fare, ja, så er det, hvad man risikerer at få! Man er nødt til at forstå Ruslands historie: For der har allerede to gange tidligere været en invasion af Rusland. Den ene var med Napoleon, som, hvis man husker det, eller hvis man kender historien, havde en enormt stor hær og gik ind i det meget vidtrækkende område i Rusland. Der var en plan om at besejre Napoleon ved at lokke ham ind i de fjerne regioner, ved at få ham til at trække en lang operationel linje, ved at udnytte det faktum, at Napoleon ødelagde alt på vej ind, for i bund og grund at gøre det umuligt for ham at få flere forsyninger af fødevarer og andre materialer. De tillod endda, at Moskva blev brændt ned for at sikre, at der ikke var noget, som Napoleon kunne anvende for at overleve vinteren, så han måtte træffe beslutningen om at trække sig tilbage, i vinteren, med sneen. Da Napoleons tropper endelig kom tilbage til Ruslands grænser, var der kun nogle få mennesker fra en tidligere gigantisk hær. Det var en traumatisk oplevelse, allerede dér.

Der var selvfølgelig også Hitler, som ligeledes invaderede Rusland, og for russerne er det en oplevelse, som er dybt indgroet i deres DNA, kan man sige, for de mistede 27 millioner mennesker! For dem er det at forsvare Rusland det vigtigste – det er et spørgsmål om liv og død.

Så hvad der nu skete var, at da alt dette eskalerede, udtalte Rusland: Vi trækker absolut en rød streg; da disse røde streger ikke blev respekteret, var dette så en handling, som skulle gøre det meget klart. Putin sagde, at han ville iværksætte en "militær-teknisk reaktion", og jeg tror ikke, at Rusland har til hensigt at besætte Ukraine. Jeg tror de ønsker en vis neutralisering, de ønsker en afnazificering. Ærlig talt, med den nuværende kombination – Zelinskij blev ganske vist demokratisk valgt, men Azov-brigaden er der stadig som en

del af forsvarsstyrkerne, og der er stadig medlemmer af parlamentet, en masse højreorienterede elementer. Zelinskij har forandret sig fra en fredselkende eller lovende fredspræsident til en person, der udelukkende er et redskab, og som ikke engang tør bringe Minsk 2 på banen, fordi han føler sig truet af at blive væltet, eller det der er værre, hvis han går ind for Minsk 2.

Så det er en situation, hvor vi er nødt til at acceptere, at en afnazificering ikke er russisk propaganda, men at den rummer et reelt aspekt. Det er en komplet skandale, at Vesten med deres såkaldte frihedselkende, vestlige værdier, "regelbaserede orden", demokrati, menneskerettigheder – er blevet lidt skrøbelige efter alle disse interventionistiske krige. Især det der blev begået og bliver praktiseret i Afghanistan, hvor folk bliver efterladt til at dø. Det er alt sammen en bevidst politik, fordi man vidste, hvad der ville ske, hvis der ville være en så hastig tilbagetrækning, der efterlod det afghanske folk med absolut ingenting.

Så vi befinder os i en meget, meget farlig situation. I søndags er der sket et epokegørende skift: Tyskland, som har gode grunde til at sige "aldrig mere" ønsker vi krig, fordi vi har haft to verdenskrige på vores jord, og i alles hukommelse, især hos de ældre, har vi vores forældres og bedsteforældres historier i baghovedet om, hvad krig gør, når den foregår på ens jord! I søndags var der et jordskælv, hvilket jeg finder er en absolut katastrofe, fordi kansler Scholz afgav en regeringserklæring i Parlamentet, som i realiteten gjorde den tyske regering til et krigsministerium. De ønsker nu at styrke Bundeswehr, og har oprettet en særlig fond på 100 mia. euro alene for i år; de ønsker at øge militæruddgifterne og sender allerede våben til Ukraine, hvilket i realiteten var i strid med ethvert princip, som Tyskland anvendte, fordi landet havde den opfattelse, at man aldrig skulle sende våben til kriseområder.

Alt dette er ved at ske. Den tyske befolkning befinder sig i

en fuldstændig tilstand af hjernevask. I Frankrig er det ikke meget anderledes, men i Tyskland er det langt værre. Folk på stedet, som kender til begge situationer, rapporterede, at det kun kan sammenlignes med det chok, som den amerikanske befolkning fik efter 11- september. Jeg var i USA på det tidspunkt, og jeg husker, at man ikke kunne tale med nogen, fordi folk var fuldstændig vanvittige, opstemte og ophidsede, og det er nu tilfældet i Tyskland.

Da jeg hørte kansler Scholz' tale i går, mindede det mig om den forfærdelige tale, som kejser Wilhelm II holdt den 6. august 1914, da han bekendtgjorde, at Tyskland i princippet forberedte sig på Første Verdenskrig. Vi ved alle, at ved begyndelsen af Første Verdenskrig forventede ingen, at det ville tage fire år i skyttegravene, – frem og tilbage, frem og tilbage – meningsløse drab, og til sidst blev en hel generation ødelagt. Versailles-traktaten var en uretfærdig traktat, som ligefrem skabte forudsætningen for Anden Verdenskrig.

Så hvad gør vi nu? Jeg tror, at den eneste chance er, at vi omgående mobiliserer for en international sikkerhedsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteresserne hos alle nationerne på kloden, både Rusland, Kina, USA, de europæiske nationer og alle andre nationer på kloden. Modellen for dette er den Westfalske Fredstraktat. Traktaten blev indgået, fordi man havde 150 års religionskrig i Europa, hvis højdepunkt var Trediveårskrigen, og den førte til ødelæggelse af alt: en tredjedel af værdierne, af mennesker, af landsbyer, af dyr – så til sidst kom folk til den konklusion, at hvis de fortsætter denne krig, ville der absolut ingen være tilbage til at glædes over sejren. I fire år, fra 1644-1648, sad folk sammen og udarbejdede en traktat, som fastlagde meget vigtige principper. Det vigtigste princip var, at fred kun kan vindes, hvis en ny orden tager hensyn til den andens interesser. Den havde andre principper, f.eks. at man for fredens skyld skal

føre udenrigspolitik på grundlag af kærlighed, at man skal tilgive forbrydelserne på begge sider, for ellers ville man aldrig nå frem til en aftale. Den opstillede det princip, at staten skal spille en vigtig rolle i genopbygningen af økonomien efter krigen, og det førte til den økonomiske model "kameralisme".

Denne Westfalske Fred var begyndelsen på folkeretten, og den afspejles i dag i FN's charter, det er den model, der skal bruges for at få nationerne til at sætte sig sammen for at finde ud af, hvilke principper vi skal følge for at skabe en orden, der giver alle nationer mulighed for fredelig sameksistens. Og det tilsvarende kameralistiske princip fra den Westfalske Fred må være, at denne nye kombination af sikkerhedsarkitekturer skal tage højde for den egentlige årsag til krig, nemlig det vestlige finanssystems forestående sammenbrud, som er ved at bryde sammen længe før denne situation med Ukraine udviklede sig, men som nu vil blive forværret af sanktionerne og alle konsekvenserne heraf; og den må anvende de foranstaltninger, som Lyndon LaRouche allerede definerede for adskillige år siden.

Det er nødvendigt at gøre en ende på kasinoøkonomien, for det er den, der er drivkraften bag denne konfrontation.

Der må indføres en global Glass/Steagall-aftale om adskillelse af bankerne; der skal oprettes en nationalbank i hvert enkelt land i Alexander Hamiltons tradition, og der skal etableres et nyt Bretton Woods-system for at skabe et kreditsystem til langsigtet udvikling, der kan løfte udviklingslandene gennem industriel udvikling.

Alt dette skal fokusere på den presserende udfordring med pandemien: Vi har brug for et globalt sundhedssystem, for uden det vil denne pandemi og fremtidige pandemier ikke forsvinde; vi har brug for en forøgelse af verdens fødevarerproduktion, for vi har en hungersnød af "bibelske dimensioner", som David Beasley fra Verdensfødevarerprogrammet konstant fremhæver; vi

har brug for en indsats for at overvinde fattigdommen i alle lande, hvor den er en truende kendsgerning, f.eks. i Afrika, mange latinamerikanske og asiatiske lande, ja, selv i USA og Europa.

Udgangspunktet er naturligvis Kinas tilbud til USA og Europa om at samarbejde med Bælte- og Vej-Initiativet, om muligvis at tilslutte sig USA's Build Back Better-program og EU's Global Gateway-program, ikke at betragte det som konkurrence, men som en mulighed for samarbejde. For kun hvis verdens nationer samarbejder økonomisk til gavn for alle, har man et grundlag af tillid til at etablere en sikkerhedsarkitektur, som kan fungere.

Så jeg mener, at vi har udsendt en sådan opfordring til en konference og en ny international sikkerhedsarkitektur, og jeg opfordrer jer til at udbrede denne idé, få mange mennesker til at underskrive dette opråb, få folk til at skrive artikler, kommentere det, skabe en international debat om, at {vi har brug for et nyt paradigme}: For enhver fortsættelse af geopolitik med det såkaldte "fjendebillede" af den ene eller den anden part vil føre til en katastrofe, og hvis det kommer dertil, vil der ikke være nogen tilbage til overhovedet at kommentere det, fordi det vil være menneskehedens undergang.

Så jeg opfordrer dig: Deltag i vores mobilisering, fordi det er dit liv og hele vores egen fremtid.

Skriv gerne under og del:

Link: Underskriftindsamling: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Poul Villaume den 14. januar 2022:

Efter 1989 lovede vesten, at Europa skulle have en "ny sikkerhedsstruktur".

Skal vi ikke bygge den nu – sammen med Rusland?

Følgende er to citater fra Poul Villaums debat artikel i Ræson den 14, januar 2022:

Titlen: Poul Villaume: Efter 1989 lovede vesten, at Europa skulle have en "ny sikkerhedsstruktur". Skal vi ikke bygge den nu – sammen med Rusland?

Poul Villaume (f.1950) er dr.phil. og professor emeritus i samtidshistorie, Saxo-Instituttet, KU.

»Det er i denne forbindelse også værd at minde om, at både NATO selv (London-erklæringen, juli 1990) og alle CSCE-lande (Paris-charteret, november 1990) ved Den Kolde Krigs afslutning lovede sig selv og hinanden, at der nu skulle opbygges nye sikkerhedspolitiske mekanismer og institutioner og en ny sikkerhedsarkitektur i et helet og helt Europa, som naturligt også skulle omfatte både Nordamerika og Rusland. Man talte også om et sikkerhedsfælleskab, som skulle strække sig "fra Vancouver til Vladivostok". Men efter at Sovjetunionen brød sammen under sin egen (død)vægt i 1991, blev NATO kastet ud i en stille, eksistentiel krise, som man først gradvist

overvandt med vedtagelsen af NATOs udvidelsesprogram mod øst i 1993-94 ("expand or die", lød parolen internt). Der blev dermed, som Vestens yndlings-russer i 1990erne, Boris Jeltsin, fortroligt advarede Bill Clinton om i 1994 og 1995, i praksis tale om, at den tilbageblevne koldkrigsalliance blev dominerende i Europa på bekostning af et sikkerhedspolitisk marginaliseret, isoleret og ydmyget Rusland...«

»En anden vigtig erfaring fra Den Kolde Krig er, at uanset hvor skarpt modsætningerne mellem parterne er trukket op, er det altid godt, at der er dialog, forhandlinger og personlige kontakter – gerne suppleret af fortrolige 'bagkanaler' mellem parterne på højst muligt niveau, og med gensidig respekt for modpartens bekymringer, uanset alle politiske og værdimæssige forskelle. Det var på den måde, afspændingsepoken under Den Kolde Krig blev igangsat i 1960erne og 1970erne, og det var sådan, den, især på europæisk plan, overlevede selv det stærkt forværrede supermagtsforhold i begyndelsen af 1980erne. Det er derfor farligt at bagatellisere dét, at der alene finder forhandlinger sted, som måske nytteløs "bla-bla-bla"; det er under alle omstændigheder bedre end "bang-bang-bang" (eller som Churchill formulerede det i 1954, da han ihærdigt søgte at stable et topmøde mellem Øst og Vest på benene: "To jaw-jaw is always better than to war-war"). Og en sidste påmindelse, også formuleret midt under Den Kolde Krig, og af gyldighed også i den aktuelle situation mellem Rusland og Vesten, fremsagt af den respekterede britiske militærskribent Sir Basil Lidell Hart i 1960: "Fasthold styrke, om muligt. Under alle omstændigheder, hold hovedet koldt. Hav ubegrænset tålmodighed. Træng aldrig en modstander op i hjørnet, og hjælp ham altid med at redde ansigt. Sæt dig selv i hans sted – for at se tingene gennem hans øjne. Undgå selvretfærdighed som djævlens – intet gør mere blind."«

Læs hele artiklen i Ræson her.

Den militære operation i Ukraine er en åbenlys påmindelse om behovet for at skabe en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. februar (EIRNS) –“Før vi endelig og uigenkaldeligt når det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage i menneskehedens historie – det punkt, hvor en global, atomkrig udsletter den menneskelige art – må vi handle prompte for at rette op på den absolutte katastrofe, som EU’s og USA’s imperialistiske politik har skabt i Ukraine og i relationen til Rusland og Kina. Og vi må især fjerne årsagerne til denne civilisationskrise, før vi når et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage.” Sådan skrev Helga Zepp-LaRouche i en artikel den 8. marts 2014. Otte år senere er hendes analyse absolut helt rigtig.

NATO’s og USA’s manglende evne til at reagere seriøst på Ruslands sikkerhedskrav fra december 2021, har ført til en situation, hvor præsident Putin vurderede, at han ikke havde andet valg end at iværksætte en “speciel militæroperation” i Ukraine for at opnå en demilitarisering og afnazificering af landet, før situationen i Ukraine, herunder stigende mængder materiel og udenlandske militærpersoner, skabte en aldeles uudholdelig sikkerhedstrussel.

Den bogstaveligt talt nazistiske trussel i Ukraine, der blev

installeret ved dette kup, blev beskrevet i en omfattende redegørelse, der blev offentliggjort af {Executive Intelligence Review} i februar 2014: "Western Powers Back Neo-Nazi Coup in Ukraine". (Kilde)

Rødderne til den civilisatoriske krise, der driver det vanvittige stormløb mod en konflikt med Rusland og Kina, er det transatlantiske finanssystems disintegration, og den kuldsejlede plan om at bruge militære trusler og "grøn" afpresning for at opretholde den transatlantiske elites unipolære overherredømme.

Som det fremgår af Schiller Instituttets underskriftsindsamling af 23. februar – som får et stigende antal underskrifter – "bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne fare, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem – City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance – og det finansielle etablissement har åbent tilkendegivet, at det er det, der er på spil."

Vil dette etablissementets vanvittige krav om underkastelse blive overvundet og erstattet af et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer? Svaret ligger i vores hænder. Slut dig til LaRouche-bevægelsens bestræbelser for at kræve en omgående sammenkaldelse af en international konference, i lighed med den der udformede den Westfalske Fred.

Underskriftsindsamlingen er tilgængelig på dansk her:

https://www.skrivunder.net/krig_eller_fred

Udvalgt billede: Shane Aldendorff, Pexels

Nu med de første prominente underskrivere: Underskriftindsamling: Indkaldelse til en international konference for at etablere en ny arkitektur for sikkerhed og udvikling for alle nationer

Se de første prominente underskrivere nedenunder.

23. februar 2022 – I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele skal ende. Er dette på vej mod en meget stor, måske endda termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, farligere Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?

Bag denne meget reelle krigsfare og årsagen til denne, ligger sammenbruddet af hele det transatlantiske finanssystem. En spekulationsboble af derivater og gæld på næsten 2 billiarder dollars er allerede ved at gå op i røg. En proces med hyperinflation er blevet udløst globalt, med et ledsagende sammenbrud af de vestlige nationers fysiske økonomier. City of London og Wall Street, ejerne af dette bankerotte system, er desperate efter at ødelægge ethvert fungerende alternativ til

deres system – såsom Ruslands og Kinas alliance omkring Bælte- og Vej-initiativet, som nu omfatter næsten 150 nationer – og det finansielle etablissement har åbent erkendt, at det er det, der er på spil.

Det samme har Vladimir Putin, som med rette har erklæret, at USA's/Storbritanniens/NATO's ubarmhjertige ekspansion mod øst, op til Ruslands grænser, er drevet af denne økonomiske politik, og at den truer Ruslands nationale sikkerhed på en måde, som Rusland ikke kan acceptere.

For at standse fremdriften mod krig, er det derfor nødvendigt at anvende en mere gennemgribende tilgang, nemlig at etablere et helt nyt paradigme, som vil sikre sikkerheden og den økonomiske udvikling for alle nationer på jorden. Den eneste nyere præcedens for dette i Vesten, er den Westfalske Fred fra 1648, som satte en stopper for 150 års religionskrige i Europa. Den blev først udformet på det tidspunkt, hvor alle parter indså, at hvis de fortsatte ad deres nuværende vej, ville der ikke være nogen vindere og meget få overlevende. De valgte at skabe et nyt paradigme, baseret på forsvaret af den andens interesser, og på den forudsætning at alles sikkerhed var den grundlæggende forudsætning for hver parts sikkerhed.

Det er den vigtigste læresætning af den Westfalske Fred for i dag. Verden står i dag ved en lignende skillevej. Hvis den nuværende geopolitiske politik fortsætter, udgør en atomkrig en meget reel mulighed – hvorefter der ikke vil være nogen vindere, og sandsynligvis heller ingen overlevende.

I stedet må der straks indkaldes til en international konference, i stil med det Westfalske Fredsinitiativ. Den grundlæggende opgave for alle parter er at sikre, at der tages hensyn til de centrale økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser for hver enkelt part – med andre ord en orden baseret på den andens fordel, på det fælles bedste, eller den almene velfærd, og på en grundlæggende kærlighed til hele menneskeheden.

Det økonomiske system må også omformes drastisk for at give udtryk for dette livssyn. Den berømte amerikanske økonom Lyndon LaRouche specificerede meget detaljeret, hvordan et sådant system ville fungere, baseret på det han kaldte sine Fire Love:

Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, som blev iværksat af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal underkastes en konkursbehandling.

En tilbagevenden til et system med topstyret og nøje defineret nationalt banksystem, som angivet af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.

Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe højproduktive udviklingsforløb med henblik på at forbedre beskæftigelsen, med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

Vedtag et "lynprogram" med fusionsdrevet teknologi for at fremme de grundlæggende videnskabelige gennembrud, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

Schiller Instituttet og dets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsender denne opfordring for at igangsætte den presserende internationale diskussion, der er nødvendig for at indkalde til en sådan konference og stoppe det såkaldte "Dommedagsur", før det slår midnat. Det er på høje tid, at institutioner og enkeltpersoner fra alle nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference med henblik på at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer.

Skriv under på underskriftindsamlingen her på skrivunder.net:

Links til underskriftindsamlingen på andre sprog:
 Spanish, Italian, French, Swedish, Arabic, Danish, Portugese,
 German, and Chinese.

North America (U.S. and Canada)		
Canada	Julian Fell	Biologist; Co-Director Area F, Regional Government of Nanaimo, British Columbia
Canada	Faisal Huda	CEO, BUNA Capital Inc.
Canada	Bill MacPherson	Past President, Applied Science Technologists and Technicians of British Columbia
Canada	John Stone	MChE, Member, Association of Professional Engineers, Geologists and Geophysicists of Alberta
United States	Dr. Athar Abbasi	Major, U.S. Army (Ret)
United States	Jon Baker	Agricultural Bank Loan Officer
United States	James Benham	State President, Indiana Farmers Union; Board Member, National Farmers Union
United States	Fr. Lawrence Bernard	Order of Friars Minor (OFM)
United States	Mike Callicrate	Farm leader, Kansas/Colorado

United States	Marshall Carter-Tripp	Foreign Service Officer (ret), former political science professor
United States	Victor Chang	US-China Forum, Inc.
United States	Alan Covey	Political activist
United States	Joel Dejean	LaRouche Independent Candidate for U.S. Congress – 38th District (Texas)
United States	Dr. Joycelyn Elders	Former U.S. Surgeon-General
United States	Frank Endres	Farm Leader, California
United States	Christopher Fogarty	Chair, Chicago Friends of Irish Freedom; author of “Ireland 1845-1850; the Perfect Holocaust, and Who Kept it ‘Perfect’.”
United States	Graham Fuller	Former CIA Officer and Vice Chair of the National Intelligence Council
United States	Matthew Griener	City Council, Keota, Iowa
United States	Dr. Bihong Guan	Chairman, World Association of Chinese Elites
United States	DeWayne Hopkins	Former two-term mayor; current at-large Councilman, Muscatine, Iowa

United States	James Jatras	Former U.S. Diplomat and Advisor to U.S. Senate Republican Leadership
United States	Dr. Ernest Johnson	President Emeritus, Louisiana NAACP; civil rights attorney
United States	Wilbur Kehrli	National Board of Directors, American Blue Cattle
United States	George Koo	Chairman, Burlingame Foundation; retired international business consultant
United States	Keaten Mansfield	Center for Political Innovation, Chief of U.S. Staff
United States	Caleb Maupin	Founder and Director, Center for Political Innovation
United States	David Meiswinkle	Attorney and former President of the Lawyers' Committee for 9/11 Inquiry
United States	John O'Loughlin	

United States	Jeff Philbin	Nuclear Engineer, Technical Consultant, Independent Contractor
United States	Sam Pitroda	Inventor and entrepreneur; Chairman, Indian Overseas Congress
United States	Earl Rasmussen	Executive Vice President, Eurasia Center
United States	Diane Sare	LaRouche Independent Candidate for U.S. Senate – New York
United States	Naser Shahalemi	Executive Director, End Afghan Starvation
United States	John Shanahan	Editor, website: allaboutenergy.net
United States	Barbara Suhrstedt	International concert pianist
United States	Everett Suttle	Opera singer
United States	Bruce Todd	Former Independent candidate for NJ Lt. Governor; Retired Millwright, Local 715
United States	Mohammad Ashraf Toor, MD	Chairman, Pakistani American Congress
United States	Bob Van Hee	Redwood County Commissioner, Minnesota

United States	Zaher Wahab	Professor Emeritus of Education, former Advisor to the Afghanistan Ministry of Higher Education
United States	Alan Waltar	Retired Professor and Head, Dept. of Nuclear Engineering, Texas A&M University; Past President , American Nuclear Society
Europe		
Belgium	Frans Vandenbosch	Author of "Statecraft and Society in China"
Denmark	Tom Gillesberg	Director, Schiller Institute, Denmark; former parliamentary candidate
Denmark	Jelena Nielsen	Director, Russian-Danish Dialogue
Denmark	Jens Jørgen Nielsen	Former Moscow correspondent, Danish daily Politiken; author of books about Russia and Ukraine; a leader of Russian-Danish Dialogue
Denmark	Thomas Vissing	Director of a China-Nordic trading company

Denmark	Dr. Li Xing	Professor of Development and International Relations, Department of Politics and Society, Aalborg University
Donetsk People's Republic	Russell "Texas" Bentley	Journalist, Former Vice President of Donbass Humanitarian Aid
France	Jacques Cheminade	President, Solidarité et Progrès, former presidential candidate
France	Alain Corvez	Col. (Ret.), International strategy advisor; former advisor to the Commanding General of the United Nations Force in South Lebanon (UNIFIL)
France	Ali Ratsbeen	President, Academie Géopolitique de Paris
Germany	Dr. jur. Wolfgang Bittner	Author
Germany	Ole Doering	Professor, Hunan Normal University; Associate Professor, Dep't. for Global Health, Peking University; Privatdozent, KIT

Germany	Rainer Sandau	Technical Director, Satellites and Space Applications, International Academy of Astronautics (IAA)
Germany	Helga Zepp-LaRouche	Founder and Chairwoman, Schiller Institute
Greece	Leonidas Chrysanthopoulos	Ambassador ad Honorem; Secretary General, Black Sea Economic Cooperation Organization (BSEC), 2006-2012
Greece	George Tsobanoglou	Professor of Sociology, University of the Aegean
Italy	Mario Agostinelli	Chairman, Fondazione Energia Felice
Italy	Pino Arlacchi	Former Director, United Nations Drug Control Programme; Professor of Sociology, University of Sassari
Italy	Prof. Bruno Brandimarte	Professor of Electronic Measurement, Rome
Italy	Nino Galloni	Economist

Italy	Liliana Gorini	Chairwoman of Movisol (Movimento Internazionale per i Diritti Civili Solidarietà)
Italy	Prof. Fabio Massimo Parenti	Associate Professor of International Studies, CFAU, Beijing
Italy	Vincenzo Romanello	Nuclear Engineer, Founder of Atomi per la Pace (Atoms for Peace), Lecce. Italy
Italy	Alessia Ruggeri	Spokeswoman of Comitato per la Repubblica, Rome, Italy
Monaco	Aleksandar Krainer	Author, "Grand Deception: The Truth about Bill Browder, the Magnitsky Act and Anti-Russian Sanctions"; financial consultant
Netherlands	Guus Berkhout	Professor-Emeritus Geophysics, President of CLINTEL
Norway	Thore Vestby	Former mayor and MP; Cofounder, ICHI Foundation
Spain	Juan José Torres Núñez	Free-lance journalist, poet

Sweden	Hussein Askary	Southwest Asia Coordinator, Schiller Institute
Sweden	Kjell Lundqvist	Chairman, European Labor Party
Sweden	Ulf Sandmark	Chairman, Schiller Institute, Sweden
United Kingdom	Mike Robinson	Editor, The UK Column
Ibero-America/Caribbean		
Argentina	Enrique Juan Box	Media personality
Argentina	Luis Bragagnolo	Peronist leader; Veterinarian
Argentina	Roberto Fritzsche	Professor, Department of Economic Science, University of Buenos Aires
Argentina	Ruben Darío Guzzetti	Professor, Argentine Institute of Geopolitical Studies
Argentina	Juan Francisco Numa Soto	Constitutional Attorney
Argentina	Carlos Perez Galindo	Attorney at Law
Argentina	Alejandro Yaya	Vice President, Civilian Institute of Space Technology
Bolivia	Edwin De la Fuente Jeria	Former Commander in Chief of the Bolivian Armed Forces

Bolivia	Max Ibañez	Former Secretary of Grievance Resolution, National Federation of Electrical, Telephone and Water Workers of Bolivia
Bolivia	Sandra Marca Uscamayta	Integration Coordinator for the Peasant, Indigenous and Native Economic Organizations of Bolivia
Brazil	Jairo Dias Carvalho	Professor, Philosophy of Technology, Federal University of Uberlândia
Brazil	Igor Maquieira	Biologist; member of CLINTEL
Colombia	Mario Guillermo Acosta Alarcon	Scientist and author; General Director of CIFRA (Space Lab City)
Colombia	Ross Carvajal	Journalist
Colombia	Everardo Hernandez Pardo	Trade union leader
Colombia	Alba Luz Pinilla	Vice-President of DIGNIDAD Political Movement
Colombia	Pedro Rubio	President, Association of Officials of the General Accounting Office of the Republic

Dominican Republic	Ramon Emilio Concepcion	Attorney at Law; Presidential Pre-candidate for the PRM party (2020)
Dominican Republic	Ramon Gross	Post-graduate Professor, Catholic University of Santo Domingo
Dominican Republic	Dante Ortiz Nunez	Historian; Professor of History, Autonomous University of Santo Domingo
Dominican Republic	Domingo Reyes	Former professor of economics, Ph.D. in Higher Education
Dominican Republic	Rafael Reyes Jerez	TV producer, "Face to Face" and "Economics and Politics" on Chanel 69 Teleradioamérica
Haiti	Jhonny Estor	Founder, Renaissance-Haiti
Haiti	Dr. Garnel Michel	Physician and author; his book 'Bak Lakay' calls the diaspora to return and help rebuild Haiti
Mexico	Edith Cabrera	Founder and Director of "Coalition #24F Life and Liberty for Julian Assange"

Mexico	Oscar Ramon Castro Valdez	General Director, "Dossier Político" internet publication
Mexico	Daniel Estulin	Publicist
Mexico	Simon Levy	Founder, Cátedra México-China, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Enrique Lopez Ochoa	Surgeon, Professor of Angiology, UNISON School of Medicine
Mexico	Daniel Marmolejo	Investigative journalist, winner of the 2019 National Journalism Award
Mexico	Marino Montoya Contreras	Journalist for El Centinela and LGM News
Mexico	Francisco Quezada	Mathematician; Professor Department of Sciences and Humanities, National Autonomous University of Mexico (UNAM)
Mexico	Antonio Valdez	Journalist
Mexico	Jaime Varela Salazar	Chemical Engineer; Former Director of the Department of Chemical Sciences, University of Sonora (UNISON)

Peru	José Antonio Benllochpiquer Castro	Vice President, Christian Democratic Party
Peru	Fernando Fauche	National Secretary, Christian Democratic Party
Peru	Adrian Flores Konja	Former Dean of Accounting Sciences, National University of San Marcos
Peru	Carlos Francisco Gallardo Neyra	President, Christian Democratic Party
Peru	Ruben Rojas	Nuclear Physicist
Peru	Milton Vela-Gutierrez	Professor, University of Lima
Venezuela	Emil Guevara Muñoz	Member of Parliament, Latin American Parliament (2006-2011)
Venezuela	Edgar Rodriguez Martinez	Alberto Adriani Foundation
Africa/Asia/Australia		
Africa	Tse Anye Kevin	Deputy President, State55 Afrika
Australia	Trudy Campbell	Australian Citizens Party
Congo, Republic of	Diogène Senny	President of Ligue Panafricaine – UMOJA Congo; Coordination avec les Partis Panafricanistes

Guinea	Jacques Bacamurwanko	Former Ambassador of Burundi to the United States
Iraq	Mustafa Jabbar Sanad	Member, Council of Representatives (Parliament), Basrah
Lebanon	Basham El Hachem	Professor of Political Sociology, Doctoral School, l'Université du Liban
Malaysia	Dr. Isharaf Hossain	President & Principal Research Fellow, Muslim World Research Center (MWRC), Kuala Lumpur.
Mozambique	Samo Fernando Soares da Manhiça	Executive Director, International Alliance for Development – Mozambique
Pakistan	Shakeel Ahmad Ramay	Chief Executive Officer, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development (AIERD), Islamabad
Pakistan	Khalid Latif	Executive Director, Center of Pakistan and International Relations (COPAIR); Program Director (Middle East)

Yemen	Fouad Al-Ghaffari	President, ALBRICS Yemeni Youth Parliament
-------	-------------------	--

Panel 2:

POLITISK ORIENTERING den 23. februar 2022: Rusland gør oprør imod USA med støtte fra Kina. Vil Europa ødelægge sig selv for at skade Rusland?

Med formand Tom Gillesberg

Lydfil:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/02/tg-23.2.22.mp3>

**POLITISK ORIENTERING i går den 23. februar 2022:
Rusland gør oprør imod USA med støtte fra Kina.
Vil Europa ødelægge sig selv for at skade Rusland?**

Der findes et alternativ til krig og kaos.

Læs, cirkulér og debater Schiller Instituttets nye udtalelse.

Resumé:

Rusland bryder med det "moderne britiske imperium", den internationale regelbaserede (USA dikterede) verdensorden i lighed med den amerikanske uafhængighedserklæring imod det britiske imperium. Det er ikke en beslutning, det er truffet letsindigt, men fordi man ikke føler, man har et valg, hvis Rusland skal have sin frihed i fremtiden og undgå at være en vasalstat, som landene i EU og Nato tydeligvis er.

Rusland har fuldstændig rygdækning fra Kina på det grundlag, som er fremlagt i Beijing-erklæringen fra Putin og Xi Jinping den 4. februar, hvor man gør op med den unipolære USA-kontrollerede verdensorden og erklærede starten på en ny multipolær verdensorden.

Anerkendelsen af Lugansk- og Donetsk-republikkerne er kun første skridt. Indtil Rusland får de sikkerhedspolitiske indrømmelser, som man har krævet – en ny sikkerhedsarkitektur der også imødekommer deres bekymringer – så vil man skridt for skridt eskalere konflikten. Begyndende med indtagelsen af det fulde territorium af republikkerne Donetsk og Lugansk.

Rusland er klar over, at USA vil iværksætte massive sanktioner, som frem for alt vil ramme ikke blot Rusland, men også Europa. Det har briterne og USA det fint med. De ødelægger gerne Tyskland og kontinentaleuropa og frygter mest af alt et samarbejde mellem EU (med Tyskland i centrum) og Rusland. Både første og anden verdenskrig blev støttet af Det britiske Imperium for at forhindre et sådant tysk-russisk samarbejde.

At eskaleringen kom nu var ikke Ruslands valg, men konsekvensen af den vestlige finansielle nedsmeltning der er i gang, som har sat ekstra tryk på den vestlige offensiv imod Rusland i blandt andet Ukraine. Rusland følte sig tvunget til at sige fra nu (så snart vinter-OL i Beijing var overstået).

Kina vil bakke Rusland fuldstændigt op, fordi det ved, at hvis

man knækker Rusland, så vil man rette alle sine kræfter imod at knække Kina. Se videoen og erklæringen fra 4. februar om den nye russisk-kinesisk lancerede verdensorden på Schiller Instituttets hjemmeside.

Der er en vej ud af den ellers langvarige spændte og konfliktfyldte situation vi er inde i, hvis Vesten (USA) er villige til at tænke om og acceptere en ny sikkerhedsarkitektur, der også tager hensyn til Rusland og Kina. Ellers vil tingene blive ved med at eskalere og faren for en atomkrig, bevidst eller ved en fejl, vil vokse. Der er ikke noget kvik-fix inden for den gamle vestligt-fastlagte verdensorden. De gode gamle dage kommer ikke tilbage.

Forslaget om en ny militær-aftale mellem USA og Danmark, der giver amerikanske soldater og materiel fri adgang til Danmark uden dansk kontrol, vil bekræfte, at Danmark ikke er en suveræn nation men blot en amerikansk vasalstat, der vil blive brugt i det amerikanske militære spil i Europa – med ubehagelige og potentielt fatale konsekvenser for Danmark. Danmark må have en selvstændig dansk strategi, vi må kunne tænke selv.

Oven i Ukraine-krisen kommer den igangværende finansielle nedsmeltning, som kan kraftigt forværres af de planlagte sanktioner imod Rusland.

Forbered Danmark til at håndtere dette gennem iværksættelsen af LaRouches 4 økonomiske love. Studér LaRouches økonomiske arbejde.

**Tale af Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Instituttets**

konference, "100 sekunder til midnat på dommedagsuret: Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur!"

Den 19. februar 2022

HELGA ZEPP-LAROUCHE: God eftermiddag, god aften, alt efter hvor på planeten du befinder dig.

Hvis man ser på den nuværende strategiske situation ovenfra, ud fra historiens lange historiske bue, hvordan skal menneskeheden så skænke sig selv institutioner, der sikrer dens overlevelse på lang sigt, samt ud fra den nuværende dynamik mellem et Kina i fremgang og Asien generelt og et svigtende vestligt liberalt system, synes det at være indlysende, at resultatet af denne historiske æra må være et nyt paradigme i de internationale relationer. Fortsættelsen af geopolitik, som i øjeblikket har bragt os på randen af atomkrig, og det vanvid som ingen steder kommer tydeligere til udtryk end i den militærdoktrin, der ligger bag manøvren "Global Lightning", som forudsætter en langvarig atomkrig – denne geopolitik må erstattes af en international sikkerhedsarkitektur, der garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på jorden, herunder Rusland og Kina samt udviklingslandene.

Konfucius tilskrives den idé, at det første, der skal til for at løse et problem, er at bringe orden i begreberne, for hvis begreberne er i uorden, fører det til misforståelser, som fører til skænderier, som fører til rystelse af statens fundament, og der kan ikke være nogen harmoni i verden. Derfor

er det en af de mest presserende opgaver at klarlægge forskellen mellem den historiske sandhed om, hvad der er sket i løbet af de sidste godt 30 år, siden Sovjetunionens opløsning, og den officielle "beretning", der fortælles i de vestlige mainstream-medier, og faktisk i disse dage nu på sikkerhedskonferencen i München, hvor en bred repræsentation af eliten i NATO-fraktionen er til stede. Og hvor det ser ud til, at udenrigsminister Tony Blinken og den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock synes at være to alen ud af et stykke – hvilket er et forbløffende skuespil.

Disse kræfters officielle linje er, at Putin er aggressoren, at Rusland er det eneste land, der har ændret grænserne i Europa i efterkrigstiden med magt, nemlig på Krim, og at den eneste relevante kamp er mellem de liberale demokratier og de aggressive, autokratiske stater, at NATO aldrig har gjort noget forkert, og at Rusland nægter suveræne lande som Ukraine retten til at vælge den alliance, de ønsker at være en del af. Det sidste, disse medier og politikere ønsker, er en præcis undersøgelse af, hvordan denne nuværende situation er opstået.

Men at tingene sættes på plads, er en uomgængelig forudsætning for at nå frem til en positiv løsning på den nuværende situation. Sovjetunionens sammenbrud betød ikke den vestlige liberale models overlegenhed. Det kollapsede af præcis de årsager, som Lyndon LaRouche identificerede i 1984, nemlig dets tilslutning til Ogarkov-doktrinen, afvisningen af at acceptere præsident Reagans tilbud om at samarbejde om det, der senere blev kaldt det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som min afdøde mand Lyndon LaRouche var ophavsmand til, og fastholdelsen af principperne for det, som den sovjetiske økonom Preobrazhensky havde betegnet som "primitiv social akkumulation". Pave Johannes Paul II advarede dengang eftertrykkeligt om, at Vesten ikke skulle drage den konklusion, at de var moralsk overlegne, og som bevis herpå pegede han på udviklingssektorens tilstand, der var fattig og underudviklet, som et biprodukt af det vestlige liberale

system.

I denne periode mellem Berlinmurens fald og Warszawa-pagtens opløsning, var der en reel chance for noget helt nyt: Kommunismen var forsvundet, Vesten havde ikke længere nogen fjende, og Lyndon LaRouche og hans bevægelse havde først foreslået den produktive trekant, Paris-Berlin-Wien, og derefter, efter Sovjetunionens sammenbrud, Den eurasiske Landbro som grundlag for skabelsen af en fredsordning for det 21. århundrede.

Den tidligere amerikanske ambassadør i Moskva, Jack Matlock, har gentagne gange eftertrykkeligt hævdet, at Sovjetunionen ikke udgjorde nogen trussel i de sidste år af sin eksistens, og at Den kolde Krig ikke sluttede med Sovjetunionen, men at den faktisk var slut to år tidligere, fordi Gorbatsjov havde accepteret en demokratisering af Østeuropa og forskellige interne reformer, hvilket en stor del af den russiske befolkning hadede ham for, og betragtede ham som en forræder, i modsætning til folk i Vesten og især i Tyskland, som i store folkemængder råbte: "Gorby! Gorby! Gorby!"

Argumentet om at der aldrig blev givet noget løfte til Rusland om, at NATO ikke ville udvide sig mod øst er en åbenlys løgn, som er blevet afsløret af samtidige vidner såsom Matlock. Der foreligger en diskussion af den daværende amerikanske udenrigsminister, James Baker III, den 9. februar 1990, hvor han bekræftede over for Gorbatsjov, at NATO "ikke ville rykke en tomme mod øst". Og for ganske nylig, på spektakulær vis, af Roland Dumas, den daværende franske udenrigsminister. Tydeligvis, på grund af den akutte krigsfare, brød han for fem dage siden sin mangeårige tavshed og vidnede i et langt interview med den franske hjemmeside "Les Crises" om det, han havde fortalt vores franske repræsentant, Jacques Cheminade, privat, allerede tre år forinden: at der dengang var en meget vigtig forhandling om nedrustning og demilitarisering af Warszawa-pagten i gang.

Dumas sagde: "og diskussionen begyndte således. Det var den russiske diplomat som via Gorbatsjov, men også via den russiske udenrigsminister, Sjevardnadze, bad om ordet, og som sagde: "Vi, den russiske delegation, vil gerne vide, hvad der kommer til at ske med NATO's bevæbning i forbindelse med nedrustningen? Og vi kræver," jeg husker det tydeligt; han var formel, "at de allierede tropper overholder to forpligtelser". Den første, hvor han var meget sentimental, er den der vedrører bevarelsen af monumenter i alle de sovjetiske lande, til minde om den sovjetiske hærs ære. Den anden er, at der skal være en forpligtelse for Warszawa-pagtens og NATO's tropper, og at der ikke må ske nogen forskydning af NATO-tropper i de områder af Sovjet-pagten, der skal afvæbnes." Og på spørgsmålet om hvorfor det ikke blev nedfældet i de egentlige traktater, sagde han: "Det blev ikke nævnt. Det vil sige, at folk, så påpasselige som amerikanerne, folk i Atlant-alliancen, vi anmodede ikke om, at det blev nedskrevet. Det er muligt, men i forhold til karakteren af den generelle diskussion, det vil sige et forsøg på at afvæbne for at gøre en ende på truslen om krig, for det var det der betød noget, og for at forberede en anden periode i forbindelse med en tid, som var nedrustning, var det logisk.

"Så denne diskussion fandt sted: Den fandt først og fremmest sted, fordi russerne bad om det, fordi vi støttede det – først mig selv, og ligeledes amerikanerne, og naturligvis tyskerne."

Jack Matlock understreger, at løftet om at selv før Sovjetunionens afslutning, var det almindeligt accepteret, at sikkerhed måtte betyde sikkerhed for alle, og at der var et argument, hvor Gorbatsjov retfærdiggjorde en reduktion af oprustningen af det sovjetiske militær. Matlock fortæller også, at præsident Bush senior i en af sine sidste taler i Kiev, da der stadig var et Sovjetunionen, rådede ukrainerne til, at de burde tilslutte sig Gorbatsjovs frivillige føderation, som han foreslog, og han advarede ukrainerne mod "selvmorderisk nationalisme".

Lad os se videoen fra den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, som bekræftede dette meget tydeligt.

FORTÆLLER: Til gengæld for tysk enhed lovede Vesten at undlade at lade NATO rykke længere mod øst. I Washington afgiver den daværende udenrigsminister vidtrækkende løfter.

HANS DIETRICH GENSCHER: Vi blev enige om, at det ikke er hensigten at udvide NATO's forsvarsområde mod øst. Det gælder i øvrigt ikke kun med hensyn til D.D.R. [Østtyskland], som vi ikke ønsker at indlemme der, men det gælder helt generelt.

[skærmvisning – "1999": Videoen viser udenrigsminister Madeleine Albright og tre udenrigsministre på et podium. Bag dem ses USA's, NATO's og andre flag.]

FORTÆLLER: Et kortvarigt løfte. De første østeuropæiske lande bliver optaget i NATO. Udenrigsminister Madeleine Albright stråler, da hun omfavner sine kolleger fra Polen, Tjekkiet og Ungarn. Et truende greb set fra Moskvas synspunkt. Men de er for svage til at reagere. [slut video]

ZEPP-LAROCHE: Så, man har Dumas, Genscher, Matlock, som alle bekræfter, at disse løfter blev aftalt, og som klart modsiger den officielle erklæring om, at sådanne løfter aldrig blev afgivet, hvilket NATO's generalsekretær, Jens Stoltenberg, altid gentager.

Så sent som i dag rapporterer Spiegel Magazine i Tyskland om et nyligt fremkommet, tidligere hemmeligt, klassificeret dokument i det britiske nationalarkiv, som blev opdaget af den amerikanske politolog Joshua Shiffrin, om et møde mellem de politiske ansvarlige for udenrigsministerierne i USA, Storbritannien, Frankrig og Tyskland i Bonn den 6. marts 1991. I dokumentet står der, at alle var enige om, at et NATO-medlemskab for de østeuropæiske lande ville være uacceptabelt. Jürgen Chrobog, repræsentant fra Bonn, citeres: "At en udvidelse af NATO hinsides Elben ville være uacceptabel.

Derfor bør Polen og de andre lande ikke tilbydes NATO-medlemskab.”

USA's repræsentant på dette møde, Raymond Seitz, var enig i, at de under 2+4-samtalerne havde lovet Sovjetunionen, at NATO ikke ville udvide formelt eller uformelt mod øst.

Spiegel påpeger, at russerne allerede i 1993, længe før Putin, klagede over, at en udvidelse af NATO mod øst ville krænke ånden i 2+4-samtalerne. Det blev ikke skrevet ned, men begge parter handlede i 1990 i god tro, noget, som tilsyneladende er [gået] helt tabt.

Allerede dengang blev den gode tro imidlertid ikke delt af alle. I stedet for et nyt system, der ville yde sikkerhed for alle, hvilket også kunne have omfattet Ruslands optagelse i NATO, startede de neokonservative i USA og deres britiske kolleger "Projektet for et Nyt amerikansk Århundrede", som var et initiativ til at opbygge en unipolær verden. Den irrationelle opstemthed overtog ikke kun markederne, som Alan Greenspan bemærkede på et tidspunkt i 90'erne, men det var euforien over, at det vestlige liberale system havde "vundet" Den kolde Krig, som blev den fortælling, der erstattede den historiske kendsgerning.

Francis Fukuyamas tåbelige og fuldstændig grundløse, forkerte argument om historiens afslutning, som betød, at det liberale demokrati ville brede sig til alle lande på verdensplan, begyndte at lægge et røgslør over de vestlige etablissemeters tankegang. Måden, hvorpå denne unipolære verden skulle oprettes, var imidlertid ikke så smuk. Farverevolutioner – orange, rosa, hvide, gule, arabiske – næsten hele regnbuens spektrum – blev støttet med milliarder af dollars: 5 milliarder dollars til Ukraine alene, til NGO'ere, før 2014, som Victoria Nuland åbenlyst pralede med. Det omfattede støtte til et kup i Kiev i 2014, som bragte offentligt bekendende nazistiske kræfter i Stepan Banderas tradition til magten; netværk, som var blevet opretholdt af NATO's

efterretningstjenester i organisationer som den Anti-Bolsjevikiske Blok af Nationer i efterkrigstiden med henblik på en potentiel konfrontation med Sovjetunionen.

“Så disse efterretningstjenester vidste præcis, hvem der udførte kuppet på Maidan. Det var som en reaktion på den brutale undertrykkelse af den russisktalende befolkning i Ukraine, at folk på Krim ved en folkeafstemning stemte for at de ønskede at tilslutte sig Rusland, så der var ingen tvungen ændring af Krims grænser.”

Naturligvis skulle FN-pagten og folkeretten i denne proces erstattes af en “regelbaseret orden”. Dette skete med omfattende støtte fra Tony Blair, som i 1999 i Chicago argumenterede for humanitære interventionistiske krige, “retten til at beskytte”: at man måtte erklære afslutningen på den Westfalske Fred.

Omstændighederne omkring den 11. september, som Lyndon LaRouche havde advaret om ni måneder før det skete, som en “Reichstagsbrand”, der var ved at ske, hvilket eliminerede en betydelig del af borgerrettighederne i USA og dannede grundlaget for de endeløse krige, begyndende med Afghanistan – den første krig baseret på løgne. Det der fulgte, var Colin Powells løgne over for FN i 2003 om masseødelæggelsesvåben i Irak, efterfulgt af krigene i Libyen med mordet på Gaddafi, forsøget på at vælte Assad-regeringen i Syrien og direkte og indirekte talrige andre militære operationer: Resultatet var millioner af døde og sårede og millioner af flygtninge.

Var alt dette i USA's eller Vestens interesse i almindelighed?

Resultatet var et gigantisk tilbageslag. Putin, som i de første år af sit præsidentembede havde mange beundrere i Vesten, blev i stigende grad upopulær hos arkitekterne af den unipolære verden, fordi han ikke underkastede sig den “regelbaserede orden”. Han begyndte at genrejse Ruslands rolle som en aktør i verden. I 2008 i Georgien og i 2015 i Syrien og

nu for nylig ved at kræve, at NATO's ekspansion mod øst ikke blot stoppes, men også tilbageføres til 1997-status, og ved at kræve skriftlige, juridisk bindende garantier fra USA og NATO om, at Ukraine aldrig bliver medlem, at der ikke må være offensive våbensystemer langs den russiske grænse, og at NATO ikke rykker længere mod øst.

Hvis man ser på de sidste 30 års historie, er dette faktisk et ganske beskedent krav. Også i lyset af, at Ukraine ikke opfylder kravene i NATO-traktatens artikel 5 og 10, som general Kujat, den tidligere stabschef for Bundeswehr, korrekt hævder.

I mellemtiden har et andet udslag af modstand mod den "regelbaserede orden" fået en fremtrædende plads. Kina, som havde sin egen plan for en eurasisk landbro, reagerede meget positivt på de programmer, som Schiller Instituttet foreslog for en ny silkevej, men som i første omgang mislykkedes. Det var for økonomisk svagt til at gennemføre disse planer efter den såkaldte "Asien-krise" i 1997, hvor nogle asiatiske landes valutaer blev brutalt spekuleret i sæk af folk som Soros, der på en uge frarøvede landene det, som deres befolkninger havde oparbejdet i årtier.

Kinas reaktion på denne hændelse og de overordnede mål om fattigdomsbekæmpelse i hele verden var præsident Xi Jinpings bekendtgørelse af Den nye Silkevej i 2013 i Kasakhstan. Dette uden sammenligning største infrastrukturprojekt i historien er blevet en omfattende succeshistorie med næsten 150 involverede lande. Men især Kinas fortsatte økonomiske fremgang som lokomotivet i Bælte- og Vej-Initiativet fik fortalene for den unipolære verden og deres finansfolk i City of London, Wall Street og Silicon Valley til i stigende grad at karakterisere Rusland og Kina som "autokratiske", "autoritære" og værre ting.

Disse angreb havde som forventet den følgevirkning, der var et mareridt for folk som Zbigniew Brzezinski, Dick Cheney og

beslægtede, nemlig at disse to lande – Rusland og Kina – har skabt et partnerskab uden fortilfælde. Den 4. februar, i begyndelsen af de Olympiske Vinterlege i Beijing, underskrev præsident Putin og præsident Xi Jinping et dokument om et omfattende strategisk partnerskab, som ifølge deres egne beskrivelser udgør en model for de fremtidige internationale forbindelser mellem nationer, der vil være baseret på gensidig hensyntagen til den andens interesser inden for det fulde spektrum af økonomiske, politiske, kulturelle og militære områder. [<http://en.kremlin.ru/supplement/5770>]

Denne aftale har formelt sat en stopper for ideen om en unipolær verden. Det er en historisk kendsgerning, der er kommet for at blive, ikke mindst fordi den kombinerer Ruslands marginale militære overlegenhed med den kinesiske økonomiske styrke, og i praksis indebærer det, at den slags trusler, som blev fremsat af de to unavngivne embedsmænd fra Det Hvide Hus, om at USA i tilfælde af en invasion af Ukraine ville forhindre Rusland i at diversificere fra olie og gas og nægte det adgang til avancerede teknologier. Aftalen mellem Kina og Rusland har gjort denne trussel forældet.

Det er nu på tide, at alle klart tænkende og fredselkende mennesker i Vesten genovervejer den strategiske og historiske situation uden fordomme eller ideologiske tilbøjeligheder. Hvis menneskeheden skal have en sikker og lykkelig fremtid, må vi opgive den geopolitiske tankegang i form af konfrontation og erstatte den med en plan for samarbejde mellem alle nationer med henblik på en fælles fremtid for menneskeheden. For det er hvad vi har, på godt og ondt.

Det er på høje tid at erklære NATO for forældet og erstatte det med en international sikkerhedsarkitektur, som garanterer sikkerhedsinteresserne for alle nationer på planeten. I stedet for at behandle det nye omfattende partnerskab mellem Rusland og Kina som en fjendtlig sammenslutning, der skal bekæmpes med et nyt våbenkapløb, bør Europas, USA's og andre kontinenters nationer signalere, at de er villige til at indgå i en ny

"westfalsk" fredsforhandling, som vil være baseret på den andens interesser og alles fælles bedste. Det stod klart for de kræfter, der forhandlede denne traktat fra 1644-1648, at der ikke kunne være nogen vinder i fortsættelsen af Trediveårskrigen, som i virkeligheden var kulminationen på 150 års religionskrig i Europa, hvor en tredjedel af befolkningen og værdierne var blevet ødelagt.

I dag ville det være så meget mere klart for alle parter, at en fortsættelse af konfrontationen, herunder truslen om atomar udryddelse af hele menneskeslægten, ikke vil efterlade nogen som vinder.

En sådan ny Westfalsk Traktat må være baseret på principper, som er i overensstemmelse med naturloven og lovmæssigheden i det fysiske univers. Den skal afspejle skønheden i den menneskelige art, som er den eneste hidtil kendte art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller os fra alle dyr og andre former for liv. Naturligvis skal den nye Vestfalske Traktat ligesom den oprindelige Vestfalske Fred omhandle alle specifikke emner som Minsk II-aftalerne og andre territoriale knaster, men også vor tids store udfordringer som f.eks. et globalt sundhedssystem til bekæmpelse af pandemier, afhjælpning af den globale hungersnød af bibelske dimensioner, som [den administrerende direktør for FN's Verdensfødevareprogram] David Beasley taler om, afhjælpning af fattigdom i hele verden og andre anliggender, der vedrører hele menneskehedens fælles bedste.

Den umiddelbare opgave, der ligger foran os, er at organisere alle landes samarbejde med projekter i Bælte- og Vej-initiativet, som allerede er beskrevet meget mere detaljeret i den rapport, vi offentliggjorde i 2014: "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen", en omfattende plan for udvikling og integration af alle klodens kontinenter. Den skal tage fat på den umiddelbare fare for et systemisk sammenbrud af det transatlantiske finanssystem, som de Fire Love, der blev udformet af Lyndon LaRouche for mange år siden, er den

